

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

A

VYSOKÁ ŠKOLA EKONOMICKÁ V PRAZE

FAKULTA MANAGEMENTU V JINDŘICHOVĚ HRADCI

Poker- fenomén dnešní společnosti

Poker- Phenomenon of Today's Society

Jméno studenta: Pavel Dvořák
Vedoucí práce: PhDr. Olga Vaněčková
Studijní obor: Sociální pedagogika
Datum odevzdání: 31. 3. 2011

Prohlášení

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci
jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu
citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se
zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně
přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích
na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému
textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly
v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele
a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž
souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz
provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na
odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích, dne 31. 3. 2011

.....

podpis studenta

Poděkování

Za trpělivé vedení a pomoc při zpracování této bakalářské práce bych chtěl poděkovat především PhDr. Olze Vaněčkové. Velké díky také patří ochotným respondentům při vyplnění dotazníku.

Abstrakt

Dvořák, P. Poker-fenomén dnešní společnosti. České Budějovice 2011. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Pedagogická fakulta. Katedra pedagogiky a psychologie. Vedoucí práce PhDr. Olga Vaněčková.

Klíčová slova: poker, patologické hráčství, kasino, pokerový klub, kriminalita, léčba, recidiva, motivace.

Bakalářská práce se týká problému patologického hráčství při hraní pokeru, popisuje jeho příčiny a následky. Hlavním cílem práce je zjistit zdali poker je hazardní hra či nikoli. Teoretická část se zabývá problematikou spojenou s hraním pokeru, definicí patologického hráčství a osobními dopady, které tato hra přináší. Dále se zabývá možností léčby závislých a formami prevence.

Práce obsahuje výsledky dotazníkového šetření, kde se snažím zjistit například, proč hrají poker, jak často hrají poker a co jim hraní hry dalo ale i vzalo. Výzkum se také týká věku, zaměstnání, vzdělání a jaké mají hráči rodinné zázemí. Další část se zabývá kazuistikou, kde popisují konkrétní osudy třech lidí, jimž hraní pokeru přinejmenším ztěžuje život.

Abstract

Dvořák, P. Poker – Phenomenon of Today`s Society. České Budějovice 2011. Bachelor thesis. South-Bohemian University in České Budějovice. Faculty of Education. Department of Pedagogy and Psychology. Supervisor of the bachelor thesis – PhDr. Olga Vaněčková.

Key words: poker, pathological gambling, casino, poker club, criminality, treatment, relapse, motivation

The bachelor thesis involves the problems of pathological gambling of poker and describes its causes and consequences. The main aim of the work is to find out whether poker is a hazard game or not. The theoretical part concerns the problems of playing poker, the definition of pathological gambling and the influence of the game on personal life of the players. The work also deals with the possibilities of treatment and forms of prevention.

The work contains the results of questionnaire providing the particular reasons for playing poker, the gamblers` frequency of playing and poker playing effects on their life. The questionnaire deals with the age, employment, education and family background. Another part focuses on the unpleasantness caused by playing poker of three particular poker players.

1. ÚVOD.....	7
2. TEXAS HOLD'EM POKER	9
2.1 Historie pokeru	9
2.1.1 Způsoby hry.....	10
2.1.2 Poker jako hra pravděpodobností.....	11
2.1.3 Druhy hazardních her	12
2.1.4 Fenomén nového tisíciletí	14
2.2 Problematika pokerových klubů	14
2.3 Je poker ještě sportem?	15
2.3.1 Média a poker	16
2.3.2 Poker a mládež.....	18
2.3.3 Nadaní studenti se živí pokerem.....	19
2.3.4 Profesionální hráči	21
3. NÁVYKOVÉ A IMPULZIVNÍ PORUCHY	22
3.1 Příčiny vzniku	22
3.2 Vymezení pojmu patologického hráčství	23
3.3 Patologický hráč a rodina	26
3.4 Stadia rozvoje patologického hráčství	28
3.5 Kdo je nejvíce ohrožen	30
3.6 Kombinované závislosti.....	31
4. LÉČBA PATOLOGICKÉHO HRÁČSTVÍ.....	33
4.1 Léčba a její techniky	33
4.2 Nástroje změny	35
4.3 Stadia uzdravování.....	36
4.4 Prevence.....	38
5. PRAKTICKÁ ČÁST	41
5.1 Cíl práce	41
5.2 Metodika	41
5.3 Výzkumný soubor.....	42
5.3.1 Výsledky dotazníkového šetření.....	42
5.3.2 Vyvrácení či potvrzení předpokladů	50
5.4 Kazuistika	51
5.5 Shrnutí.....	57
6. ZÁVĚR	58

1. ÚVOD

Téma s názvem Poker-fenomén dnešní společnosti jsem si zvolil z jediného důvodu: jelikož pracuji v kasinu, kde obsluhuji, ale i zároveň kontroluji průběh hry v celém kasinu, mám možnost psát bakalářskou práci na toto téma. Přesný název karetní hry, kterou provozujeme v našem kasinu zní, TEXAS HOLD'EM POKER. Domnívám se, že poker v posledních letech doslova zaplavil většinu kasin a heren v celé české republice. Poker je dnes také jedním z největších fenoménů internetu.

Pokeru se věnuji v mém zaměstnání již dva roky, což je hlavní důvod mého výběru pro vypracování bakalářské práce. Zaměřím se především na otázku zda-li je poker ještě sport nebo je to hazardní hra, kde je možné vyhrát ale i prohrát mnoho peněz. Také se zaměřuji na problematiku pokerových klubů, což je velice ožehavé téma. Dále zjistíte, že tato karetní hra je oblíbená i mezi celebritami a jaké pokerové akce se s nimi pořádají. Jací lidé mají největší zájem o tuto hru? A čím se vyznačují profesionální hráči pokeru?

Dále se v teoretické části zabývám problematikou spojenou s hraním pokeru v České republice, ale i ve světě. Také v této části popisuji samotnou závislost patologického hráčství, zabývám se teorií ohrožených skupin lidí a jaký má vliv gambler na své okolí. V neposlední řadě také popisuji možnosti léčby, jak zvládat touhy po hře a jak nezačít znovu hrát. Prevencí se zabývám v poslední pasáži teoretické části mé bakalářské práce.

V praktické části se snažím zjistit pomocí kvantitativního dotazníkového šetření, jací lidé navštěvují kasina a pokerové kluby. Jak jsou staří, jaké mají vzdělání, zaměstnání, proč vlastně poker hrají. Co jim dala, ale také vzala hra a jestli hráčům hraní pokeru způsobuje nějaké fyzické nebo psychické problémy. K dispozici jsem měl individuální názory hráčů, kteří navštěvují kasino, ve kterém pracuji. Dotazník jsem rozdělil mezi třicet hráčů z Českých Budějovic. Na konci praktické části uvádím kazuistiky tří hráčů pokeru, se kterými jsem dělal osobní rozhovor.

V závěru zrekapituluji výsledky a zhodnotím, zdali karetní hra zvaná poker je hazardní hrou či nikoli. Celá bakalářská práce je sepsaná tak, aby bylo možné posoudit poker (i pro lidi, kteří s touto karetní hrou nikdy nepřišli do kontaktu), zdali je to hazard, nebo je to jen přátelská

a nevinná hra, kterou si lidé krátí svůj volný čas a nijak zvlášť je psychicky, ale ani materiálně nepoznamenává. Proto cílem bakalářské práce je zjistit, zda karetní hra Texas Hold'em Poker je společenskou hrou či jistým druhem sportu nebo zda naplňuje atributy hazardní hry s možným rizikem vzniku závislosti.

2. TEXAS HOLD'EM POKER

2.1 Historie pokeru

Poker je pro někoho vzrušující kratochvíle, pro jiného zdroj obživy. Poker je hra, která stejně jako šachy, nabízí velkou herní rozmanitost podtrženou jednoduchými pravidly. Ačkoli existují desítky různých variací pokeru, pravidla jsou až na drobné odchylky společná.

O vzniku pokeru toho mnoho nevíme. Jméno bylo pravděpodobně odvozeno z francouzského „poque“, které vzniklo z německého „pochen“ (bušit, roztloukat, klepat). Některé zdroje dokonce uvádí i indické slovo „pukka“. Samotný poker je pak kombinací více karetních her. Nejvíce se podobá perské hře „as nas“, francouzské „brelan“ a anglické „brag“. Za přímého předchůdce pokeru, tak jak ho známe dnes, je však považována karetní hra „primero“, která se v 16. století těšila velké oblibě po celé Evropě.

První datovaná zmínka o pokeru je z roku 1829. Jejím autorem je anglický herec Joseph Crowell, který se při své návštěvě New Orleans setkal se hrou s 20 kartami, v níž 4 hráči sází na to, kdo má v ruce lepší kombinaci karet. Jonathan H. Green ve své knize *An Exposure of the Arts and Miseries of Gambling* popisuje, jak se poker po Spojených státech rozšířil prostřednictvím mississippských parníků, kde patřil k oblíbeným způsobům, jak si ukrátit dlouhou cestu.

Z tohoto období pochází i mnohem pragmatičtější vysvětlení názvu. Zkušené hráči (i podvodníci) dokázali při hře velmi rychle ulevit kapse začátečníka. A kapsa se anglicky řekne poke. Důvodem přidání písmene r prý bylo, aby si vyhlédnutá oběť podobnosti obou slov nevšimla.

Krátce poté se v pokeru začal používat balíček s 52 kartami a v hodnocených kombinacích přibyl flush. V průběhu války Severu proti Jihu (1861-1865) vznikly další varianty jako draw poker či stud poker (varianta five-card), výherní kombinace se rozšířily o straight. Poker se vyvíjel i v následujících desetiletích, světlo světa spatřily wild card (kolem roku 1875), lowball a split-pot poker (kolem 1900) a community card poker (kolem 1925). Rozšíření pokeru do dalších zemí, především v Asii, je připisováno americkým vojákům.

Moderní pokerové turnaje se staly v kasinech populární po zahájení WSOP (World Series of Poker) v roce 1970 v USA. V tomto období se také objevily první knihy, které se začaly seriózně zabývat strategií pokeru, z nejznámějších jmenujme *The Theory of Poker* od Davida Sklansky, *Super System* od Doyle Brunsona a *The Book of Tells* od Mika Caro.

Popularita pokeru dosáhla v posledních letech nebývalého rozmachu především díky možnosti hrát poker online proti živým hráčům a dále díky speciálním, tzv. hole-card kamerám, které z pokeru učinily divácky atraktivní televizní podívanou.

2.1.1 Způsoby hry

Cash game

V tomto způsobu si hráč může koupit chipy (*herní žetony*) podle toho, kolik uzná za vhodné. Většinou tyto hry jsou omezeny maximem a minimem možné koupě chipů. V cash game, každý chip znázorňuje reálné peníze, a proto není třeba čekat na vítěze. Hráči libovolně můžou do cash hry vstupovat, ale také hru opouštět s tím že jsou vyplaceni podle toho, kolik právě chipů vlastní.

Sit & go (*SnG*)

V tomto způsobu po zaplacení jednotného startovného každý hráč získává stanovený počet chipů (*herní žetony*), s kterými může ve hře dále operovat. Hráči si sesedají většinou k jednomu stolu. SnG končí v momentu kdy jeden hráč vlastní všechny chipy ve hře. Existují ovšem i varianty (např.: *Double or Nothing*), kdy vítězí hned několik lidí najednou a vyhrávají stejnou předem danou částku bez ohledu na tom, kolik kdo aktuálně vlastní žetonů. Umístění hráčů je podle toho, jak postupně vypadávali ze hry, tedy neměli již žádné chipy. V SnG je specifické, že je vždy předem určeno kolik bude placených míst ať už první jeden, první tři anebo více. Výhry prvního jsou většinou okolo 3x-5x větší než bylo zaplacení vstupu do SnG pokud byl hrán na jednom stole.

Turnaje

Tento způsob hry se neliší moc od Sit & Go. Po zaplacení vstupního poplatku do hry hráči dostávají stanovený počet chipů a sesedají ke stolům. Hlavním rozdílem je, že turnaje jsou hrávány na více stolech, tudíž jsou hrány více hráči a výhry na prvních pozicích jsou

mnohonásobně vyšší než zaplacení vstupu do turnaje. Většina hráčů, kteří z pokerového turnaje vypadnou, přecházejí na cash game.

2.1.2 Poker jako hra pravděpodobností

V balíčku je 52 karet, 13 od každého druhu. Známe 2 či více svých karet a karty společné. Lze dosáhnout přesných matematických kalkulací ve všech situacích na základě těchto 3 bodů:

- našich karet
- odhad možné skupiny karet soupeře (range)
- společných karet na stole

Máme tedy v každém momentě hry různou šanci na vítězství. Někdy máme 100%, 80%, 50% ... nebo i 0%. Cílem je rozpoznat v jaké situaci se právě nacházíme. Pokud je naše šance větší než 50% je pro nás vždy výhodné dostat co možná nejvíce chipů do hry (ideálně skončit v all-inu, který hráč dorovná). Snažíme se dostat z hráčů co nejvíce peněz. Pokud se budeme dlouhodobě ocitát v těchto výhodných situacích, dosáhneme profitu.

I když uděláme vše správně, nemusíme vyhrát. Proto je poker často označován jako hazardní hra. Musíme si ovšem uvědomit fakt, že nezáleží, zda v konkrétním případě vyhraje, či prohraje, ale zda jsme udělali dobré (procentuálně příznivé) rozhodnutí, či špatné (procentuálně nepříznivé) rozhodnutí. Výsledky tedy nemůžeme posuzovat na základě malého vzorku her, ale teprve až po odehrání desítek tisíc her. Tento fenomén se v pokeru (a v matematice) označuje jako variance.

Poker je hra neúplné informace. Podle různých indicií však můžeme poměrně přesně odhadnout, jak si ve hře stojíme. V úvahu bereme soupeřovo předešlé chování, výšku sázek, strukturu sázení v jednotlivých kolech, velikost obnosu žetonů, fáze turnaje, fyzických projevů soupeře a podle citu pro hru. Dobří hráči dokáží s 90% úspěšností uhodnout (vydedukovat) jaké karty mají jejich protihráči.

Pravděpodobnost kombinací (balíček s 52 kartami a hráč dostává 5 karet)

- High card - 0,9995 : 1
- One pair - 1,36 : 1
- Two pairs - 20,03 : 1
- Three of a kind - 46,3 : 1
- Straight - 253,8 : 1
- Flush - 507,8 : 1
- Full house - 693,2 : 1
- Four of a kind - 4164 : 1
- Straight flush - 72 192.33 : 1
- Royal Flush - 649 739 : 1

2.1.3 Druhy hazardních her

Technický rozvoj společnosti se projevuje ve všech oblastech života, který se také významně odráží v podobě hracích automatů. Automaty se dělí na: „zábavní hrací přístroje“ a „výherní hrací přístroje.“

U zábavných hracích automatů si lze po vložení příslušného obnosu prodlužovat možnost zábavy. Osoby, trávící čas u zábavných hracích automatů, nejsou považovány za hazardní hráče. Ale tento druh zábavy s sebou přináší jistá rizika. Ta vznikají „pouze“ v souvislosti s nadměrným časem, který jedinec stráví v blízkosti těchto automatů. Zvláště pro děti a dospívající je tento druh zábavy nebezpečný. Hlavně tehdy, kdy komunikace s tímto přístrojem pohlcuje nadměrné množství doby, která pak hráči chybí na jeho celkový rozvoj. Do této kategorie, které se stávají zdrojem zábavy patří i počítačové hry. I zde je velmi silné nebezpečí, že při nesprávné aplikaci může docházet k devastačním a často retardačním důsledkům.

Jednoznačně nejvíce rozšířeným hazardem v České republice jsou výherní hrací přístroje. První hrací automaty byly v České republice instalovány do veřejných prostor až po roce 1989. Na hracích automatech lidé každý rok prohrají největší sumy peněz. „ O stále zvyšující se popularitě výherních hracích automatů v České republice svědčí, neustálé nárůsty počtu provozovaných přístrojů. V roce 1994 se množství sázených peněz pohybovalo okolo 13

miliard korun. Při téměř 53 miliardách korun vsázených v roce 2007 je to 400% nárůst za pouhých 12 let.“(Prunner, 2008, str. 49)

Jelikož všechny výherní hrací automaty jsou naprogramovány tak, aby ve finále zabezpečovaly potřebné zisky, je název výherní hrací automaty dosti nešťastný. Většinou se pravděpodobnost výhry zvyšuje ze situace, kdy automat již delší dobu „výhru neumožnil“, ovšem kdy ten okamžik nastane, nikdo přesně nedokáže odhadnout.

Dalším druhem jsou kurzové sázky, které na konci devadesátých let zaznamenaly velký rozvoj. Lze sázet na sport, který oslovuje všechny věkové i sociální kategorie. I zde existují tzv. „profesionální sázkaři“, kteří se tomuto hazardu věnují intenzivně a velmi systematicky. Nejoblíbenější „sázkařské sporty“ jsou v České republice fotbal, hokej, basketbal a tenis.

Karetní hry jsou v Čechách velice oblíbenou zábavou. Pocházejí z Číny, mající původ ve dvanáctém století. Jsou častým způsobem zábavy při volných chvílích, dovolených atd. Věnování se karetním hrám v soukromí se nepovažuje za hazard. „Za hazardní je považováno takové karetní hraní, které vykazuje znaky typické pro patologické hráčství. U těchto jedinců pak oblíbený druh společenské zábavy přechází do formy, která naprosto postrádá pozitivní aspekty a ve svých důsledcích má devastační dopad do všech důležitých oblastí života.“ (Prunner, 2008, str. 53)

Technické hry jsou považovány za zvláštní samostatnou kategorii výherních herních přístrojů. Elektromechanické rulety a elektromechanické kostky spadají do této kategorie. On-line video-loterijní terminály a sázkové hry po telefonu jsou dalšími oblíbenými hry. Technické hry drží pomyslné druhé místo za výherními herními přístroji v množství prosázených peněz. Dokonce předstihla kurzové sázení, kasina ale i loterii.

Do kasin je vstup povolen osobám starším osmnácti let. Jejich přitažlivost je však největší u mladší věkové kategorie. Nejčastější návštěvníci kasin jsou většinou osoby ekonomicky silnější. Tento druh sázení v České republice stagnuje, ba spíše klesá. V roce 2005 mělo povoleno 27 společností provozovat kasina, ovšem v současnosti je evidováno okolo 150 kasin. Toto číslo vysoko přesahuje evropský průměr.

2.1.4 Fenomén nového tisíciletí

V posledních několika letech si tuto karetní hru oblíbilo statisíce lidí ve všech společenských vrstvách na celém světě. Většina pokerových hráčů vnímá poker jako sport nežli hru. Pokerové turnaje se hrají v každém větším městě v celé České republice. Velice mnoho hlavně mladých lidí se snaží žít jako profesionální hráči, protože se v pokeru točí stamilióny. Dokonce i stát si uvědomil, že z „fenoménu nového tisíciletí,“ jak můžeme poker určitě nazvat, se dají vytěžit velice slušné peníze.

Poker jako jediný z hazardních her v kasinu má jednu velkou výhodu, hráč má možnost ovlivnit hru svými schopnostmi. V ruletě, na herních automatech a v kostkách je to čistá náhoda a je to jen a pouze o štěstí. V pokeru hraje náhoda a štěstí dozajista také velkou roli, ovšem ne jedinou. Texas hold'em poker je varianta pokeru, která se hraje téměř všude a je v současnosti považována za oficiální variantu pokeru.

Poker díky globálním výhodám světa umožňují lidem si ho zahrát doma v pohodlí přes internet. Každý hráč má možnost obehřát kohosi na druhém konci světa. K tomu je nutné zařídit si herní účet a vložit na něj určitou sumu. „Internetové herny registrované v EU využívají evropského práva a snaží se obvykle s pomocí licence z jedné z členských zemí podnikat jinde. Takové postupy jsou například v ČR jen tiše tolerovány ministerstvem financí. A na otázku, zda je v ČR sázení na internetu legální, se liší právní názory. Přes právní problémy, roste především díky internetovým hernám počet hráčů pokeru i v ČR. Problémem zůstává, že v případě, že spadnou do závislosti, zůstávají izolovaní a o jejich problémech nemusí dlouho nikdo vědět.“(Prunner, 2008, str. 59)

2.2 Problematika pokerových klubů

Poker je možné si zahrát na internetu, v klubech a kasínech. A v tom je právě ten problém, protože stát zatím jasně neupravil pravidla, jak k této činnosti přistupovat. Vyhrané peníze jsou příjem, ovšem v zákoně o dani z příjmů stojí: „příjmy, které podléhají zdanění, patří výhry v loteriích, sázkách a jiných podobných hrách a výhry z reklamních soutěží a slosování.“ A co poker? Patří do této kategorie? O to se vede spor.

V České republice působí přes sto třicet pokerových klubů registrovaných jako občanská sdružení. A právě v tom je ten problém. Protože občanská sdružení registruje ministerstvo vnitra, oproti hernám a kasinům, které má na starosti ministerstvo financí. Občanská sdružení jsou registrovaná jako neziskové organizace, což se u karetní hry zvané poker, kde se prohrávají stamilióny, říci nedá.

Pokerové kluby se zakládaly jen pro realizaci pokerových turnajů. Cash game je možné si zahrát jen v kasinech, které platí daně z této hry. Bohužel tomu tak není a v pokerových klubech se hrají jak pokerové turnaje, tak i cash game. Jak je možné, že pravidla jsou pro každého jiná? Občanská sdružení mají za hlavní cíl propagaci pokeru a pořádání turnajů v pokeru, což je také dozajisté forma propagace. Ovšem to přeci neznamená, že kvůli tomu by měli být pokerové kluby osvobozeny od povinnosti platit daně z odehraných turnajů a cash game jako ostatní podniky, které tuto zajímavou hru také provozují.

2.3 Je poker ještě sportem?

Slovo sport je anglosaského původu a odvozuje se od slova disport. Znamená obveselení, rozptýlení, vlastně útek od práce, od povinnosti k zábavě.

Pojmem sport je dnes obvykle označována pohybová (fyzická) aktivita provozovaná podle určitých pravidel a zvyklostí, jejíž výsledky jsou navíc měřitelné nebo porovnatelné s jinými provozovateli téhož sportovního odvětví.

Ve výše uvedené definici jsou důležitá tři omezení:

- jedná se o pohybovou aktivitu, což vylučuje činnosti, kde se soutěží pouze pomocí duševních schopností nebo štěstí - například deskové hry, počítačové hry nebo hazardní hry
- aktivita má jasná pravidla, podle kterých se soutěží - to vylučuje z oblasti sportu například válku
- aktivita má soutěžní charakter, dochází k poměrování jejích výsledků - to vylučuje například bojová umění provozovaná nesoutěžním filosoficky zaměřeným způsobem nebo jógu

Přibližně v roce 2006, kdy se s rostoucí popularitou pokeru začal šířit názor hráčů, že poker není ani tolik hazardem jako sportem. Tím začaly vznikat pokerové kluby, jako občanská sdružení s registrací ministerstva vnitra. A jak jsem se již zmínil, pokerové kluby mají za hlavní úkol propagaci pokeru pomocí pořádání pokerových turnajů. Ovšem pokerové kluby pořádají i tzv. cash-game v této karetní hře, kde u hráče je nejdůležitější vyřadit všechny své soupeře a tím tak zpeněžit svůj vklad do hry. Tím pádem se neziskové organizace pokerové kluby pohybují na hranici zákona. V kasinu se z každé cash-game strhává určité procento tzv. rake a všechny žetony se musí evidovat a z příjmů z „raků“ se musí odvádět určitá část. Pokerový klub žádnou takovou povinnost nemá! Proto původní záměr občanských sdružení se bohužel začíná realitě pořádně vzdalovat.

„Karetní hra poker, a tedy ani turnaj v pokeru, není hrou, u níž rozhoduje pouze náhoda. Pouhou náhodou však ani zákon nevyžaduje, dodává Radek Ležatka z komunikačního oddělení ministerstva financí. A dodává, že v případě občanských sdružení provozujících turnaje v pokeru nemůže ministerstvo financí ani finanční úřady kontrolovat jejich průběh. Na rozdíl od turnajů v kasinech.“(KASL, David. *Euro.cz* [online]. 2009 [cit. 2009-12-28]. Detail.jsp?id=20497. Dostupné z WWW: <<http://www.euro.cz/detail.jsp?id=20497>>.)

Vraťme se k původní otázce, zdali je poker ještě sportem? Je jisté, že v této karetní hře nerozhoduje jen náhoda jako je to např. u rulety. I přesto si myslím, a určitě se mnou souhlasí mnoho lidí, že cash-game a drahé turnaje v pokeru nejsou a nikdy nebudou sportem. Ze svých dlouholetých zkušeností s hazardem (ruleta, black jack atd.) jsem si stoprocentně jist, že poker, který se hraje ve většině klubů a kasin, patří do kategorie hazardních her. I stát v poslední době usiluje o to, aby podle nového loterijního zákona poker patřil jednoznačně mezi hazardní hry.

2.3.1 Média a poker

Za rok 2010 bylo v České republice celkem napsáno 631 článků, které obsahovaly slovo „Poker“.

Média se tímto tématem zabývala poměrně konzistentně a větší odchylky od průměru nelze vysledovat, což znamená, že toto téma je mediálně zajímavé a nepatří mezi ta témata, která se rychle objeví a ještě rychleji zmizí. Mediální pohled na poker je poměrně příznivý a celým rokem se prolínaly především debaty, zda je poker hazard či sport (hlavně kvůli otázce zdanění), což bylo řešeno i na politické úrovni.

1. března 2010 odstartovala v kasinu Magic Planet Chodov jedinečná série s názvem Celebrity Poker Tour 2010. Největším lákadlem této show je bezesporu finanční stránka věci: Freeroll o 4.000.000 Kč. O tuto částku budou moci bojovat nejúspěšnější hráči celé tour na konci roku 2010.

Po celé české republice probíhají pokerové turnaje, ovšem jen a pouze v kasinech, která tímto gestem chtějí bojkotovat a vyjádřit tak nesouhlas s provozováním pokeru v pokerových klubech. Při těchto turnajích hráči sbírají body do ligy o finále. Kromě toho je celá show zpestřená účastí zástupců českých celebrit. Kde hlavní tváří celé tour se stal nejúspěšnější český moderátor Leoš Mareš. Nechybí ani krásné modelky jako např. Agáta Hanychová, česká miss 2008 Eliška Bučková nebo Iveta Lutovská.

Celebrity Poker Tour je možné si zahrát v každém větším městě v Čechách a na Moravě. V celé této tour jde především o zábavu. Celebrity chtějí zpestřit a medializovat pokerové turnaje a pokud možno ještě pobavit hráče u pokerových stolů.

Celá tato tour pokračuje i v roce 2011. Pro velký úspěch se vedení rozhodlo pokračovat i v dalším roce a poučit se z předchozích chyb, což je zajisté ku prospěchu věci. Série v roce 2011 bude mít tentokrát dva vrcholy s dvoumilionovou garancí. První finále proběhne 1. až 3. Července a druhý 16. až 18. Prosince. Oba dva budou probíhat v kasinu v Praze. Pokaždé se finále zúčastní 240 hráčů. Vítěz si vždy odnese půl miliónu korun. Zbylých jeden a půl miliónu korun si rozdělí 20% zúčastněných hráčů, kteří dosáhnou na placená místa.

Jistě lákavou novinkou je zapojení on-line heren. Hráči budou mít možnost si zahrát každou neděli on-line hru na partnerských portálech. Další změna je v tváří celé tour, která propagovala tuto show. Nebude jí Leoš Mareš, ale pravděpodobně čtveřice celebrit, kteří se objevují na propagačních materiálech. Agáta Hanychová, Hanka Mašílková, Iveta Lutovská a Pavel Novotný.

Na konci ledna 2011 se poker objeví v televizi. S tímto projektem přišla televize Nova. Šest večerů nabídne tato televize divákům pokerové celebrity, a k propagaci pokeru přispějí také dva profesionální hráči této karetní hry.

„Spolu s profesionály Martinem Hrubým a Dagem Palovičem usednou ke stolu například Petr Rychlý, Ondřej Brzobohatý nebo Lejla Abbasová. Tým pokerových celebrit by mělo tvořit celkem osm členů, z toho čtyři muži a čtyři ženy. Těchto deset hráčů pak bylo doplněno dvěma

kvalifikanty, kteří se během loňského listopadu a prosince úspěšně prezentovali v herně PokerStars a poté uspěli i na televizním castingu. V této show se bude hrát o co nejvíce bodů, kdo jich získá nejvíce, postoupí k finálovému stolu. Z každého semifinále to budou tři šťastlivci. Finálový stůl už bude klasickým freezoutem a prizepool bude 250 000 Kč. Vše by měl brát jen celkový vítěz. Zajímavostí jistě bude i přítomnost „poradce“ Petra Jaroše, který bude v kritických chvílích pokerových celebritám i ostatním hráčům radit, jak by se v této situaci zachoval on. Uvidíme, co tato propagace pokeru přinese“.(*Lekcepokeru.com* [online]. 2011 [cit. 2011-01-18]. Propagace-pokeru-pokerove-celebrity-budou-hrat-na-nove. Dostupné z WWW:<<http://www.lekcepokeru.com/poker-zpravy-novinky/2011-01/propagace-pokeru-pokerove-celebrity-budou-hrat-na-nove-1801112700>>.)

2.3.2 Poker a mládež

V poslední době se z pohledu veřejnosti hraní hazardních her přetransformovalo z ilegální neřesti na společensky akceptovatelnou formu trávení volného času pro dospělé. Tím pádem se v současné době stává důležitým tématem výzkumů, jaký dopad mají hazardní hry (poker, ruleta, výherní hrací automaty atd.) na mladé lidi.

V České republice nemáme prozatím k dispozici obsáhlejší výzkumy v oblasti herních aktivit dospívající populace. Ovšem výzkumy v USA však dospívají ke zjištění, že téměř každý mladý Američan má vlastní zkušenosti s hraním. Současně se ale ukazuje, že většina mladých lidí nezažívá ve spojení s hráčskou aktivitou nepříznivé následky. Výzkumy však dokladují, že nezanedbatelné procento mladých Američanů již vykazuje vážné hráčské problémy a splňuje kritéria pro patologické hraní.

Největší vliv v rozšíření hraní mezi mladými lidmi má nepochybně masivní reklama, která v posledních letech se neustále zvětšuje. Také velice snadná dostupnost míst, kde je možné věnovat se sázení či hraní hazardních her je důležitý faktor v rozšíření hraní mezi mládeží. Mladí lidé se cítí dospěleji, důležitěji. Možnost hraní pro mládež také představuje symbol „dospělosti.“

Četná výzkumná sledování v USA signalizují, že mladí lidé by mohly být až třikrát více ohrožené v patologickém hráčství než je tomu tak u dospělých. Což je významný negativní signál a tím nelze vyloučit v budoucnu zvýšený výskyt problémů, která tato porucha zákonitě

přináší. Výzkumy potvrdili, že chlapci v porovnání s dívkami jsou více zapojeni do hracích aktivit. Prokazatelně hrají více než dívky a chlapci hrají také častěji. Ovšem zkušenosti z jiných závislostí signalizují, že je možné očekávat v dalších obdobích u dívek zvýšenou akceleraci. Nelze tím vyloučit, že v budoucnu se závislých dívek bude blížit počtu závislých chlapců. U tabákových výrobků, alkoholu a dalších drog dívky dohonily chlapce v počtu závislých. Výzkumy ukazují, že chlapci preferují odlišné typy hraní než dívky. Pokud dívky hrají, pak nejčastěji sázejí na loterii. Chlapce baví většinou hry, kde se na výsledku podílejí i určité dovednosti jako je např. golf, karetní hry, sportovní týmy atd.

2.3.2 Nadaní studenti se živí pokerem

Tato zábava je oblíbená i mezi studenty. Hraje se na internetu, v pokerových klubech, ale i s kamarády v hospodách. Vysokoškoláci navíc mají i své pokerové ligy. „Studenti vysokých škol mají možnost poměřit své síly s kolegy z ostatních univerzit. Mohou si vybrat mezi univerzitní pokerovou ligu UNIpoker a Bwin vysokoškolskou pokerovou tour. Obě soutěže se ale trochu liší. UNIpoker funguje od března 2008 jako kombinace online a živých turnajů, které se konají celkem v osmi městech. „Snažíme se budovat přátelskou komunitu. Hráči se na turnajích potkávají, znají se mezi sebou a o to více se pokerem baví,“ řekl prezident Unipokeru Petr Velička. V Brně jsou turnaje pořádány jednou měsíčně v poker klubu Honoria. „Od příštího semestru uvažujeme o rozšíření, zájem totiž roste,“ řekl Pavel Čech z Honorie. Unipoker sice hrají většinou studenti, liga je však podle jejího prezidenta otevřena i nestudentům. V současné době se soutěže účastní kolem čtyři sta padesáti hráčů z České republiky ale i ze Slovenska. Bwin vysokoškolská pokerová tour je naopak složena jen z online turnajů na internetu. Tím samozřejmě nemusejí studenti dojíždět na živé turnaje. Ovšem tato soutěž je opravdu jen pro studenty, kteří pokud se chtějí soutěže zúčastnit, musejí poslat naskenované potvrzení o studiu. Do nultého ročníku se zapojilo přibližně sto osmdesát studentů a čtyřicet škol. První ročník startuje v říjnu letošního roku.“(JANKŮ, Ondřej. *Stisk.blog.idnes.cz* [online]. 2009 [cit. 2009-04-18]. [Poker-ziskava-na-oblibe.html](http://stisk.blog.idnes.cz/c/79850/Poker-ziskava-na-oblibe.html). Dostupné z WWW: <<http://stisk.blog.idnes.cz/c/79850/Poker-ziskava-na-oblibe.html>>.)

„Dvaadvacetiletý Petr Březina z Nymburka si na internetových turnajích vydělá asi dva tisíce dolarů měsíčně, což je asi čtyřicet tisíc korun. Do této částky navíc nezapočítává zisky z cash games, neboli her, kde se počet žetonů rovná množství peněz. Poker mi zabere asi osm hodin

denně. Hraju většinou přes noc. Mám na to větší klid. V tuto dobu navíc bývají v mé oblíbené on-line herně větší turnaje, sdělil Březina. Pokeru se věnuje už pět let. Po střední škole nastoupil jako obchodní zástupce u jedné pražské firmy, poté ho ale zlákala vidina peněz a poslední dva roky je pro něj poker prací na plný úvazek. Přes internet se kvalifikoval i na turnaj do brazilského Ria de Janeira. S vyplácením peněz z internetových turnajů podle Březiny žádné problémy nejsou. Peníze si posílám na účet. Za pár dní tam jsou, objasnil hráč pokeru.“ (JANKŮ, Ondřej. *Stisk.blog.idnes.cz* [online]. 2009 [cit. 2009-04-18].Poker-ziskava-na-oblibe.html. Dostupné z WWW: <<http://stisk.blog.idnes.cz/c/79850/Poker-ziskava-na-oblibe.html>>.)

Pokerovou ligu pro studenty vymysleli studenti Vysoké školy ekonomické v Praze. Amatérská univerzitní pokerová liga s názvem Unipoker. Nejprve se hrálo jen v Praze, ovšem po velice krátké době se tato soutěž rozšířila do dalších sedmi měst.

„Když se loni v prosinci stal Jan Škampa vítězem turnaje EPT (Evropské pokerové tour) v Praze a ukázal, že v pouhých 23 letech může šikovný pokerový hráč vyhrát několik milionů, vzbudilo to značný mediální zájem. Nabízí se srovnání se Chrisem Moneymakerem, který senzačně triumfoval na Main Eventu WSOP v roce 2003. Také po jeho úspěchu se zvedla obrovská vlna zájemců o poker.“(KADLECOVÁ, Kateřina. Poker nejsou jen peníze. *Reflex*. 2010, 02, s. 39-40.)

„Jan Škampa se tak logicky stal nejlepším českým hráčem pokeru a v prvním ročníku ankety Křišťálová karta obsadil suverénní první místo. Mohl za to samozřejmě zejména fakt, že se stal prvním českým vítězem turnaje EPT, kde porazil 583 soupeřů a zajistil si 17,5 milionu korun, ale nešlo zdaleka o nahodilý úspěch tohoto studenta vysoké školy.“(KNAPOVÁ, Adéla. Mánie jménem poker. *Reflex*. 2010, 02, s. 36-37.)

Jana Škampu poker živý již několik let, na internetu, nebo na živých turnajích. Oblíbené jsou pro něj obě formy hry. Je schopen zvládat hru na internetu až na pěti stolech naráz, vyhrát i 35 tisíc dolarů. Ale samozřejmě nevyhrává pořád a tak se také může „pochlubit“ rekordní prohrou během jednoho dne částkou 25 tisíc dolarů.

2.3.4 Profesionální hráči

Poker dříve míval pověst snobského hobby anglických lordů, ale také špinavé hazardní hry. Dvaapadesát karet s sebou do hospody nosili jen rváči a ožralové. Ovšem dnes se pokerem živí úplně jiní lidé. Například burzovní makléři, čeští programátoři, ale i někdejší vrcholoví manažeři, kteří u obrazovky počítače vydělávají denně statisíce.

Phil Ivey: Od malička měl jen jeden jediný sen. V dospělosti si chtěl vydělávat sázením nebo hraním karet. Svého snu se nevzdal a vše se stalo skutečností. V současné době je v pokerovém světě nazýván „Tiger Woods v pokeru.“ Je jeden z nejlepších pokerových hráčů na světě. Svým agresivním herním stylem dokáže své soupeře natolik zastrašit, že vždy raději složí své karty. Je považován za jednoho nejhůře čitelných pokerových hráčů. U stolu téměř nemluví, neusmívá se. Díky své schopnosti potlačit emoce se stává neporazitelným.

Poker se učil hrát již od raného dětství a jeho učitelem byl jeho dědeček, u kterého trávil většinu svého volného času. V šestnácti letech již dokonale ovládal tuto karetní hru a podařilo se mu i několikrát vyhrát pokerové turnaje, které pořádal jeho otec pro své přátele. Do pokerových heren poprvé vstoupil v osmnácti na falešný průkaz. Tak si začal plnit svůj dětský sen. Stát se zkušeným a profesionálním hráčem.

Nejdříve se Philovi moc nedařilo. Poznává rozdíl mezi přátelskou domácí hrou a neúprosnou realitou kasina. Začátky jeho pokerové kariéry ho stály mnoho peněz. Prohry ho ale neodradily a díky schopnosti učit se z vlastních chyb ho dělali silnějším a tím se mu i později začalo dařit. Kromě živého pokeru hraje také on-line poker. V on-line pokeru dokázal od roku 2007 vyhrát přes deset miliónů dolarů!

Je považován za nejobávanějšího cash game specialistu. Rok 2009 byl pro Phila zatím nejúspěšnějším rokem, co se výher týče, ale v osobním životě se mu příliš nevede. Po sedmi letech se rozvádí se svojí manželkou.

Profesionální hráč jako je Phil dostává od kasin a pokerových klubů kde často hraje pokerové turnaje zapláceno. Kasina a pokerové kluby lákají tak obyčejné pokerové hráče, aby si přišly změřit síly a zahrát si s profesionálním hráčem. Tím pádem se dá říci, že profesionální úspěšní pokeroví hráči už nepotřebují tak často vyhrávat, protože mají poměrně slušné peníze od firem, kteří jejich účast ve svém podniku potřebují k větší návštěvnosti svých hráčů.

3. NÁVYKOVÉ A IMPULZIVNÍ PORUCHY

3.1 Příčiny vzniku

„Mnohé lidské činnosti jsou považovány za normální, nebo dokonce sociálně žádoucí, avšak pouze tehdy, když je člověk koná v rozumné a očekávané míře. Pokud se vymknou kontrole, mohou se změnit v patologické jednání. V tomto případě nejde tolik o obsah činnosti jako o její přiměřenost a schopnost ji přijatelným způsobem ovládat. Příznaky návykových a impulzivních poruch jsou podobné jako v případě závislostí, i když jde o vázanost na jiné podněty, než jsou psychoaktivní látky. Pro všechny tyto poruchy jsou typické tři základní znaky“ (Vágnerová, 2004, str. 577)

- Silná touha po určitém prožitku (bažení – **craving**).
- Potíže v sebeovládání.
- Nutkání k této aktivitě.

„Příčina vzniku návykových a impulzivních poruch je multifaktoriální, etiologicky významné mohou být jak geneticky podmíněné dispozice, tak různé vnější vlivy. Mnohé z nich jsou stejné resp. podobné faktorům podmiňujícím vznik závislosti na psychoaktivních látkách. Spouštěčem takového chování může být stresová situace, která zvyšuje riziko volby rizikové aktivity, nebo nabídka, resp. dostupnost určitého způsobu úniku.“ (Vágnerová, 2004, str. 578)

Návykové poruchy podmiňují:

- Biologické faktory – odchylka v oblasti některého neurotransmitterového systému (může být geneticky podmíněná).
- Sociální a sociokulturní faktory – dispozice k určitému způsobu reagování mohou být posilovány zkušenostmi z rodiny nebo vrstevnické skupiny. Velký vliv má nabídka příležitostí např. ke hře a působení obecně platných sociálních norem.
- Osobnostní vlastnosti jedince – rozvoj závisí jak na genetických dispozicích, tak na vlivech prostředí. „Například gamblerstvím jsou více ohroženi lidé, kteří mají zvýšenou potřebu nových podnětů a vzrušení, bývají to jedinci, kteří hůře odolávají nudě. Mají rádi riziko, ať už je vázáné na možnost ztráty, či získání výhry. Často jsou méně odolní k frustraci, mají menší zábrany a sníženou schopnost vzdát se aktuálního uspokojení, event. akceptovat jeho oddálení. Impulzivní chování jim slouží jako ventil

v subjektivně zátěžové situaci. Bývají egocentričtí a méně empatičtí, někdy agresivní a asociální.“(Vágnerová, 2004, str. 579)

3.2 Vymezení pojmu patologického hráčství

Patologické hraní je určitým druhem závislosti, které má řadu shodných znaků i s jinými druhy závislosti. Patologické hraní je chápáno jako jistá forma závislosti, protože se u této činnosti objevují čtyři základní aspekty charakteristické pro závislost:

- hráč je stále víc a víc zaměstnaný hrou
- patologický hráč neustále zvyšuje velikost sázky
- ztrácí kontrolu nad hrou
- hraní narušují sociální vztahy

„Hráč nedokáže za žádných okolností odolat hře, i když ví, že za své jednání bude odsuzován a že mu přinese celou řadu problémů. Není schopen přestat hrát nebo hrát s mírou, někdy má potřebu sázet stále větší částky peněz. Růst tolerance, podobně jako při užívání návykových látek, se může objevit i v tomto případě. Dochází k selektivnímu narušení schopnosti autoregulace. Společensky nepřijatelné jednání, které je vyvoláno zvýšenou potřebou peněz, např. krádeže, by za jiných okolností muselo vyvolat pocity viny, resp. zahanbení, a projevit se sníženým sebehodnocením. Gamblerem však bývá racionalizováno, omlouváno. Hráč je zdůvodňuje nutností ještě nějakou dobu hrát, aby vyhrál a všechno srovnal (tj. vyrovnal dluhy apod.). Obranou je i odklad řešení problémů, který hráč ve skutečnosti řešit nechce a nedokáže. Opět jde o pouhou racionalizaci potřeby hrát. Výhra zde funguje jako možnost řešení jeho situace, a proto zdánlivě rozumné zdůvodnění rozhodnutí pokračovat v této obecně odsuzované aktivitě.“(Vágnerová,2004, str.580)

Při svém zaměstnání mám možnost sledovat hráče při hraní pokeru. Většina z nich je velice soustředěna na hru, přemýšlí o ní, nemluví o ničem jiném, řekl bych, že je nezajímá nic jiného nežli tato karetní hra. Mnoho hráčů také má zvláštní výraz v obličeji. Dříve jsem pracoval jako krupiér v kasinu, kde jsem obsluhoval ruletu a karetní hru zvanou black jack, proto jsem měl možnost sledovat i tváře těchto hráčů. Jsou úplně stejné jako u hráčů pokeru. Domnívám se, že

je úplně jedno jaký druh hazardu lidé hrají, ale kolikrát mají, řekl bych až typický výraz v obličejí, kterým by se snad i mohly vyznačovat hazardní hráči.

„Nejhorší pro hazardního hráče je ve skutečnosti samotná výhra. Právě ona výhra podporuje hráčskou vášeň.“(Kohout, 2000, str. 15)

Patologické hraní v sobě zahrnuje značný společenský problém. V minulosti bylo na hráče pohlíženo jako na morální pokles člověka, kterému podléhají pouze slabý jedinci. Tvrdilo se, že hazardní hráči se často stávají „obětí“, která neumí odolat nástrahám, jež jsou v určité situaci před ně kladeny. Později začali lidé považovat nadměrné hraní jako psychologický či psychiatrický problém. „Hlavním rysem této poruchy je konstantní a soustavně se opakující maladaptivní chování, jehož důsledkem se rozvrací osobní, rodinné a pracovní vztahy. Jde o progresivní a chronickou poruchu.“(Prunner, 2008, str. 107).

Vývoj vzniku závislosti na hře prochází čtyřmi fázemi:

- Fáze rekreačního hraní, mívá společenský charakter. Člověk hraje pro zábavu a tím i dokáže dodržet časový i finanční limit. Hraje jen občas a výhra pro něj není až tak důležitá.
- Fáze vázanosti na výhru, dochází po zkušenosti s výhrou a potřeba zopakovat se tento zážitek člověk proto zvyšuje sázky, aby toho dosáhl. Ztrácí nadhled, převažuje nekritický optimismus.
- Fáze závislosti na hře. Člověk se velice rychle dostává do stavu, kdy nedokáže přestat hrát. Potřeba hrát se stává dominantní a všechno ostatní se stává méně významné. Hráč si začíná půjčovat peníze, začíná lhát a v situaci tísně začíná podvádět a krást.
- Fáze sociálního selhání dochází v důsledku nepřijatelného chování. Dochází ke ztrátě rodinného zázemí. Kriminální činy, někdy spojené i s násilím, vedou k uvěznění a v některých případech i člověka přivedou na ulici, kde se z něj stává se z něj bezdomovec.

Otázky z dotazníku od organizace Gamblers Anonymous mi pomohly při konstrukci dotazníkového šetření.

Dotazník na patologické hráčství organizace Gamblers Anonymous

Odpovídejte prosím pouze „ano“ nebo „ne“, podle toho jestli je pravdivá odpověď bližší „ano“ nebo „ne“.

1. Ztrácíte často kvůli hře čas?
2. Učinila hra váš život doma nešťastný?
3. Poškodila hra vaši pověst?
4. Cítíte po hře výčitky svědomí?
5. Hrál jste někdy proto, abyste získal peníze, jimiž byste zaplatil dluhy nebo vyřešil finanční těžkosti?
6. Zmenšilo hraní vaši ctižádost a výkonnost?
7. Když prohrajete, máte pocit, že se musíte co nejdříve vrátit a vyhrát, co jste prohrál?
8. Když vyhrajete, máte silnou touhu se ke hře vrátit a vyhrát ještě víc?
9. Hrajete často tak dlouho, dokud neprohrajete poslední peníze?
10. Půjčil jste si někdy proto, abyste financoval hru?
11. Prodal jste někdy něco, abyste financoval hru?
12. Nechce se vám používat peníze ze hry pro normální účely?
13. Způsobila hra to, že se nestaráte o prospěch rodiny?
14. Hrál jste někdy déle, než jste měl původně v úmyslu?
15. Hrál jste někdy, abyste unikl trápení a starostem?
16. Spáchal jste někdy, nebo jste někdy uvažoval o spáchání nezákonného činu, abyste financoval hru?
17. Působí vám hra potíže se spaním?
18. Vedou hádky, nespokojenost nebo zklamání k tomu, že ve vás vzniká touha hrát?
19. Když se na vás usměje štěstí, cítíte touhu to oslavit pár hodinami hry?
20. Uvažoval jste někdy o sebezničení v důsledku hry?

Patologický hráč většinou odpoví kladně na 7 nebo více otázek. (Nešpor, 1999, str. 17, 18)

Patologické hráčství bylo v roce 1980 uznáno jako nemoc. A bohužel jako každá nemoc ohrožuje naše celkové tělesné zdraví. Některá nemoc naší fyzickou, nebo psychickou stránku ohrožuje více a některá méně. Patologické hráčství ohrožuje nejvíce psychickou stránku a špatná psychika způsobuje mnoho nemocí, což si člověk ani neuvědomuje, ovšem pro závislého člověka je to v danou chvíli nepodstatná a nezajímavá věc. Například:

- je ohroženo **srdce**, protože stres spojený s hrou a chaotický způsob života, ale také vleklé a dlouhodobé vyčerpání se podepisuje na kvalitě a funkčnosti srdce.

-vysoký krevní tlak, střevní nemoci, cukrovka, vředová onemocnění žaludku a dvanáctníku. To vše způsobuje nadměrně nezdravý stres, ale také nezdravá a rychlá strava, kterou hráči konzumují, jednoduše nemají čas, ale ani chuť na kvalitní zdravé pokrmy. -mnoho hodin vysedávání za hracími stoly se také nepříznivě podepisuje na **krční a bederní páteři**.

K posouzení zdravotního stavu hráče, může posloužit test od Karla Nešpora:

- Kdy vám naposledy změřili krevní tlak?
- Jste-li muž a je-li vám přes třicet let, kdy vám naposledy dělali EKG (elektrokardiogram-vyšetření srdce).
- Kdy jste byl naposled na prohlídce u zubaře? (nemělo by to být déle než zhruba před půl rokem).
- Co říkáte na hru páteř a klouby. Nebylo by rozumnější a příjemnější si místo hry lehce zacvičit?
- Neodbýváte trochu jídlo? Máte alespoň dvě teplá jídla denně? Přijímáte dostatek vitamínů. Obsahuje vaše strava zeleninu, ovoce, luštěniny, celozrnné výrobky?
- Necítil jste se po tělesné stránce lépe v době, kdy jste ještě nehrál? (Nešpor, 1999, str. 19)

3.3 Patologický hráč a rodina

Rodina závislých hráčů na pokeru, pokud jí tedy gambler má, je velice pravděpodobné, že neničí svou závislostí jen sebe, ale všechny ve svém nejbližším okolí. Protože hráči nezáleží na nikom a na ničem, jeho jedinou starostí je, kde si obstará peníze, aby mohl hrát. Proto neustále lže své rodině a tím samozřejmě ztrácí důvěru svých blízkých. Důvěra je řekl bych základ ke spokojenému vztahu.

V životě s patologickým hráčem jeho celá rodina trpí následky závislého. Trpí především po psychické stránce. Hráč přestává platit např. nájem, přestává se starat o své děti (pokud je má) a v nejhorším případě se začínají ozývat exekutoři, lichváři, známí od kterých si vypůjčil peníze. Rodina hráče je zoufalá, a pokud samozřejmě nemá zájem na léčení sám závislý, tak bohužel nikdo není schopen hráči pomoci.

Mnohokrát dochází k depresivním stavům, k hospitalizacím a v nejhorším případě bohužel i k sebevraždám. Patologický hráč, než se začne léčit, má ve většině případů veliké dluhy, které přecházejí na jeho manželku či manžela, nebo jejich rodiče, ale i děti. Exekuční řízení, které probíhá, téměř ožebračí celou rodinu. V tomto okamžiku je veliké riziko bezdomovectví, protože řada hráčů došla tak daleko, že prodali své domovy a formální bydliště mají zapsané na úřadě, tím pádem octnout se na ulici už v této fázi není nemožné.

Již několikrát v mém zaměstnání jsem se setkal s patologickým hráčem a jeho partnerem či partnerkou, kteří se snažili odvést hráče domů, nebo alespoň pryč z kasina. Je to vždy velice nepříjemná situace, jak pro spoluhráče, zaměstnance, ale i pro gamblera samotného a co prožívá v této situaci zoufalá manželka, nebo přítelkyně je nepopsatelné. Jsou velice zoufalé, často i pláčou, prosí, ale i nadávají, vyhrožují a několikrát i z této situace viní samotné kasino.

Manželky či manželé, nebo partneři či partnerky dle Nešpora procházejí stádii, která v životě s patologickým hráčem dříve či později nastanou:

STADIUM POPÍRÁNÍ – partnerka si starosti z hráčství partnera nechává pro sebe a omlouvá ho. Začínají se projevovat dluhy a nesplacené účty.

STADIUM STRESU – hráč už netráví s rodinou tolik času, objevují se hádky, žena se cítí odmítána a začíná vznášet požadavky. Žena zatím za hráče platí jeho dluhy.

Vyhýbá se okolí a cítí se osamělá.

STADIUM VYČERPÁNÍ – žena už má pocity beznaděje, prožívá úzkost a paniku.

Muže dojít k rozvodu, sebevražděným pokusům a zneužívání alkoholu.

Pokud žena tyto fáze překoná a zvládne situaci, dochází k uzdravování:

KRITICKÉ STADIUM – partnerka si uvědomí, že hráčství je nemoc a vyhledá pomoc. Snaží se zase obnovit své sociální sítě a odmítá již platit za partnera dluhy.

STADIUM ZNOVUVYTVÁŘENÍ – ženě se vrací sebedůvěra, rodina se citově sbližuje. Již je schopna se samostatně rozhodovat a řešit problémy.

STADIUM RŮSTU – znovu se vytváří důvěra mezi partnery, větší citovost. Žena cítí uvolněnost, uspokojení a radost z úspěchu. (Nešpor, 1999, str. 62)

Nejbližší osoby gamblera by mu měli dávat najevo svou lásku, ale také musí stanovit pevná a jasná pravidla. Partneři by měli pevně trvat na léčbě. Obě strany se musejí postavit problému čelem, neustále neomlouvat hráče a hlavně se nestydět za vzniklou rodinou situaci. Také se

ovšem partneři nemocného nesmějí nechat citově ani nijak jinak vydírat, pokud např. bude hrozit sebevraždou. Je třeba ho okamžitě poslat k odborníkovi, nebo mu dát kontakt na krizovou linku. Partneři často mívají pocit viny, což je špatný přístup. Patologický hráč musí vědět, že ho jeho rodina neodsoudila a že i přes všechny problémy si ho stále váží jako člověka, kterého milují.

„Patologické hráčství je soudem vykládáno za duševní poruchu, která není jen přechodná (§10 občanského zákoníku). Soudem by byl stanoven gamblerovi opatrovník, který by za něj činil úkony, ke kterým by nebyl způsobilý (např. finanční transakce).“ (Nešpor, 1999, str. 65)

Patologický hráč, pokud je otec dětí, ohrožuje jejich budoucí životní styl. V tomto případě je nejdůležitější problém se závislým člověkem velice rychle a hlavně účinně vyřešit. Protože pokud tento problém je dlouhodobý, často se stává, že dítě se domnívá, že tento problém zavinił on sám. Nefungující nebo špatně fungující táta může zapříčinit pozdější problémy v jeho životě. I přes všechny problémy, by se rodiče měli snažit o atmosféru, která je pro dítě předvídatelná. Nezapomínat na určité rituály, na které je dítě zvyklé a hlavně neustále mu připomínat a dokazovat, že ho máte a budete mít stále rádi.

3.4 Stadia rozvoje patologického hráčství

Karel Nešpor dělí patologické hráčství do tří základních stádií, kterými si každý patologický hráč projde, každý individuálním způsobem ve větší či menší míře.

1. *Stadium výher*

Jako mnoho jiných problémů i patologická hra začíná nenápadně. Občasné hraní zprvu nepřináší větší problémy. Časté jsou fantazie o velké výhře. Neštěstím, které celý průběh podstatně urychluje, bývá velká výhra. Hráč touží výhru zopakovat, vyhrát ještě více. Má různé představy a hýří optimismem, pro který nejsou důvody. Zvyšuje sázky a hraje častěji. Jestliže začínal hrát ve společnosti, přechází k osamělé hře. Často se chlubí se, že vyhrál, i když to nemusí být pravda.

Pokračuje v hazardní hře

Přestane hrát → uzdravování

2. Stadium prohrávání

V této fázi už většinou jde o patologické hráčství. Postižený myslí hlavně na hraní a s hrou nedokáže přestat. Dlouhá období prohrávání mohou být střídána pokusy hru regulovat nebo s ní přestat. Hru už často financuje z půjčených peněz. Své hraní skrývá před rodinou a blízkými lidmi. Začíná se chovat ke druhým bezohledně. Splácení dluhů odkládá a vypůjčuje si znovu větší částky peněz. Trpí zaměstnání. Hráč má na svou práci čím dál tím méně času a energie. V rodině se objevují vážné problémy. Rodinný život v této fázi je nešťastný. Člověk, který dospěl až sem, se stává neklidný, podrážděný a uzavřený. Zanedbává své zdraví. Přestává být schopen splácet dluhy. Může se snažit získávat peníze nezákonně.

Pokračuje v hazardní hře

Přestane hrát → uzdravování

3. Stadium zoufalství

Pověst hráče je poškozena. Přichází soudní jednání, podmíněné nebo nepodmíněné tresty, odcizení od rodiny i přátel, osamělost. Stále více času tráví hráč hrou nebo fantaziemi o ní. Dále prohrává. Má tendenci obviňovat z odpovědnosti za své neštěstí druhé. Lituje se, propadá depresi a beznaději. Výčitky svědomí, bez konkrétních kroků ke změně, mu nijak nepomáhají. Spíše jeho stav zhoršují. Přichází panika. V této fázi se hráč může dopustit i závažnějších trestných činů. Typické jsou krádeže, zpronevěry, podvody. Rodiny se rozpadají. Většina hráčů v této fázi je už rozvedená. Někteří uvažují o sebevraždě nebo za sebou mají sebevražedné pokusy. Řada z nich se hroučí. Někteří se snaží unikat k alkoholu nebo jiným návykovým látkám. To jejich situaci ještě zhoršuje. V době, kdy nehrají, sílí jejich neklid, podráždění. Jsou čím dál nešťastnější. (Nešpor, 1999, str. 12, 13)

Někoho možná napadne otázka, jak dlouho to trvá, než se člověk stane patologickým hráčem? Je to různé. Jeden až tři roky většinou bohatě postačují. U dospívajících a dětí bývá průběh ještě podstatně rychlejší. Někdy stačí několik týdnů nebo měsíců. Každý se nemusí dostat ze stadia výher až do stadia zoufalství. Čím dříve si hráč uvědomí nebezpečí a rozhodne se přestat se hrou, tím je to snazší a tím větší má naději, že se mu to podaří. Profesionální léčba může poctivou snahu o překonání problému podpořit a cestu ke zdravému způsobu života usnadnit. (Nešpor, 1999, str. 13)

3.5 Kdo je nejvíce ohrožen

Nejvíce ohrožená je skupina mladých lidí. Protože jak je známo u dětí a dospívajících vzniká patologické hráčství a závislosti všeho druhu mnohem rychleji nežli u dospělých. Pokerové turnaje pořádané v kasinech není možné si zahrát dříve než v osmnácti letech. Proto s dětmi (co se hazardu týče) v kasinu nemám žádné zkušenosti. Ale je pravda, že zahrát si poker chodí převážně mladí lidé, většinou muži, kteří ale většinou mají bohaté zkušenosti i s jinými druhy hazardu, převážně s výherními hracími automaty, které začali hrát mnohem, mnohem dříve.

Rizikové skupiny jsou:

1) Věk

V dnešní době sice hrají všechny věkové skupiny, ovšem dle statistik je nejčastější věk hráčů do 30-ti let. Jednoznačně nejohroženější věkovou skupinou jsou děti a mladiství, na které nemají rodiče dostatek času. Nebo např. mladiství, kteří neumějí zacházet s volným časem.

„Na odborném semináři označili policisté z Jižního Města v Praze právě hazardní hru za častý důvod toho, proč nezletilí pachatelé vykrádají auta. Bohužel, u dětí a dospívajících vznikají závislosti všeho druhu a také patologické hráčství mnohem rychleji.“(Nešpor, 1999, str. 14)

2) Pohlaví

Mezi gamblery jednoznačně převládají muži. Snad proto, že od přírody mají touhu vítězit. Existují i závislé ženy, které ovšem začínají hrát v pozdějším věku, často jako prostředek k úniku z depresivních stavů.

„Dosud jsme se u nás setkávali především s muži. Pravda, muži jsou patologickým hráčstvím ohroženi více. Ale pozor: V padesátých letech byla žena závislá na alkoholu u nás vzácností. Dnes žen, s tímto problémem velmi přibýlo. Patologické hráčství existuje i u žen. Na rodinu a výchovu dětí to působí ještě hůře nežli patologické hráčství mužů.“(Nešpor, 1999, str. 14)

3) Poruchy pozornosti vázané na hyperkinetický syndrom „ADHD“

Odborníci zastávají názor, že jedinci s hyperkinetickým syndromem „ADHD“ mají zvýšené riziko na vznik jakékoli závislosti včetně závislosti hráčské.

„Hyperaktivní děti s poruchami pozornosti jsou více ohroženy. Je zvláštní, že přestože někdy nevydrží klidně sedět ani jednu vyučovací hodinu, dokáží u automatu trávit bez přerušení mnoho hodin. I když je většinou lákají jen tak zvané „zábavní“ automaty, tyto děti si zvykají na herny, mají před očima negativní vzory hazardních hráčů, mohou se vzdalovat reálnému světu a trpí jejich páteř a pohybový systém. Jenže pozor, řada patologických hráčů byla v dětství zcela bezproblémová a problém se u nich vytvořil až v dospělosti.“(Nešpor, 1999, str. 14)

4) Profese

Další ohroženou skupinou jsou lidé, kteří při své práci přicházejí do styku s hazardními hrou a kde se pracuje s velkými finančními prostředky v hotovosti. Není to ovšem pravidlem.

Já osobně jsem se setkal s několika lidmi, kteří pracovali v kasinu a stali se z nich patologický hráči. Domnívám se, že je to jen velice malé procento lidí. Myslím, že „rozumný“ krupiér je dostatečně poučen z dennodenních proher hráčů, kteří navštěvují kasina. Je ale i pravda, že krupiéri musejí vyplácet několikrát i obrovské výhry, které mohou obyčejného člověka lákat.

„Nebezpečná povolání jsou ta, při kterých přichází člověk do styku s hazardní hrou a kde se pohybují málo kontrolovaným způsobem volné finanční prostředky. Léčili jsme větší počet lidí, kteří pracovali jako číšníci. K postiženým patřil i majitel restaurace, který dovolil, aby mu do ní za poplatek instalovali automat. Netrvalo dlouho a začal na něm prohrávat tržby. Nebezpečná jsou také povolání s velkými a nepravidelnými příjmy a ta, kde se pracuje s velkými finančními prostředky v hotovosti. Léčili jsme však i lidi, kteří v životě v rizikové profesi nepracovali.“(Nešpor, 1999, str. 14)

3.6 Kombinované závislosti

Pokud patologický hráč si tzv. opepří svou závislost ještě jinou závislostí např. alkohol, psychotropní a omamné látky, které nepříznivě ovlivňují psychiku člověka, jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti jsou minimální. Droga určitým způsobem ovlivňuje naše prožívání okolní reality a tím mění naše vnitřní ladění. Velice lehce zde může vzniknout závislost.

„Někteří hráči začali pít nebo brát drogy, když se ocitli úplně na dně, bez práce, bez peněz, bez rodiny, bez přátel, bez střechy nad hlavou. Alkohol ani drogy jim při hledání východiska

rozhodně neprospěly. Proč si místo jednoho dělat problémy dva? Podobně jako hazardní hra jsou alkohol a drogy zvláště nebezpečné v období životních krizí a těžkostí. Tehdy je třeba se jim obzvláště vyhýbat.“(Nešpor, 1999, str. 21)

Nejčastěji lidé závislí na pokeru sáhnou po alkoholu. Mohu potvrdit, že velká část pokerových hráčů při pokerových turnajích pije alkohol ve větší či menší míře. Bohužel při recidivě závislého je pak největší problém závislost na alkoholu, jelikož v opilém stavu se těžko plní svá předsevzetí nehrát.

Také se často stává, že pokeroví hráči při turnajích kouří marihuanu, sice riziko vzniku závislosti na marihuaně není vysoké, přesto i zde existuje. Denně marihuanu užívá téměř jedno procento evropské populace. Užívání marihuany pramení celá řada zdravotních rizik. Mezi ně patří např. poškození dýchacích cest, celkové snížení imunitního systému, chronická bronchitida ale i riziko vzniku rakoviny. Marihuana má negativní vliv na krátkodobou paměť. Poruchy soustředěnosti, které sice mají krátkodobý charakter, ale při hraní pokeru je zrovna dobrá paměť a kvalitní soustředěnost velikou výhodou hráče. Přesto v porovnání s jinými drogami závislost na marihuaně nemá tak výrazné projevy, jako závislost na nikotinu.

Velký problém jsou drogy v kombinaci s patologickým hráčem, protože narkoman nemající na potřebnou dávku drog se snadno upne na představu snadné výhry. Domnívám se ale, že narkomani většinou hrají výherní hrací automaty. Prostředí herny je také velmi často ideálním útočištěm drogových dealerů. A při hraní pokeru přeci jen potřebujete trochu přemýšlet a to si myslím, že toho narkomani většinou nejsou schopni. U výherního hracího automatu stačí mačkat tlačítko a čekat. Řekl bych, že ani na ruletovém stole jsem se s nimi setkal jen ojediněle.

Nejnovější kombinace s hráčstvím je workoholismus. To má u člověka za následek pohlcení prací a především vysoký stres. Hraní mnoho lidí vnímá jako relaxaci a útěk od pracovního napětí. Ovšem u těchto lidí je riziko, že pokeru propadnou stejně, jako propadli své práci. Po určité době přicházejí deprese kvůli nezvládnutí pracovního tempa a přílišného stresu bez odpočinku.

4. LÉČBA PATOLOGICKÉHO HRÁČSTVÍ

4.1 Léčba a její techniky

Jakákoliv léčba závislého člověka je velice náročná a dlouhá. Poznámá jak závislého tak i jeho rodinu a blízké, ovšem pro úspěšnou abstinenci závislého není jiná možnost než absolvovat léčbu a věřit, že bude úspěšná.

Léčba vždy bývá zahajována až v okamžiku, kdy samozřejmě sám postižený si začne uvědomovat tuto poruchu chování a kdy se sám chce vyléčit, v jakémkoliv opačném případě je léčba zbytečná a nesmyslná. Každá ústavní léčba je individuální a odlišná v délce trvání, v závislosti na psychiatrickém zařízení, kde se uskutečňuje. Nejvíce důležité ovšem je, v jakém rozsahu jedince je jeho poškození po psychické a fyzické stránce doprovázející vždy závislé osoby na karetní hře. Obecná délka léčby trvá od tří týdnů až do tří měsíců. Cílem léčby je úplná abstinence od hráčství.

„Léčebna. Podle mého názoru základ k vašemu úspěchu, který se nazývá abstinence. Nezapomeňte však na jednu věc: jestliže vy nebudete mít stoprocentní zájem na abstinenci a nebudete ochotni pro ni udělat dvě stě procent, nemáte šanci! Musíte především chtít vy!“ (Kohout, 2000, str. 25)

Léčba návykových a impulzivních poruch je podobná jako v případě jiných závislostí. Podmínkou žádoucího efektu je motivace pacienta.

Druhy léčby jsou:

- Farmakologická léčba je zaměřena na snížení nutkové potřeby jednat určitým způsobem, event. na úpravu negativního emočního ladění, např. deprese.
- Psychoterapie je důležitou součástí léčebného postupu, nemocný musí získat nadhled, porozumět sám sobě, akceptovat změnu hodnot a nacvičit si potřebné způsoby chování. Léčba je zaměřena i na změnu životního stylu. Používá se kognitivní a behaviorální terapie, vhodná je psychoterapie individuální i skupinová.
- Práce s rodinou je nutná vzhledem k tomu, že narušené vztahy mohou negativně působit i po skončení léčby. Spolupráce rodiny je potřebná pro zafixování žádoucího

životního stylu i pro nalezení životního stylu i pro nalezení jeho nového smyslu.(Vágnerová, 2004, str. 587)

V průběhu hospitalizace se gambler velice dopodrobna seznamuje se svojí nemocí, především si závislost začne uvědomovat a zodpovědně začne přijímat problémy spojené se závislostí. S pomocí terapeuta se začne učit správně nakládat s finančními záležitostmi, poznávat sám sebe a především si musí osvojit nové techniky, jak se vyhnout pokušení znovu hrát.

Doba hospitalizace je vyplněna různými technikami a sociálním výcvikem: psychodrama, pracovní terapie, arteterapie, změna životního stylu, jóga, komunikační dovednosti, nácvik sociálních dovedností, nebo také postupy při hledání zaměstnání a mnoho dalších. Současně s hráčstvím je často nutné léčit třeba i deprese, mánie, všemožné úzkosti ale také sexuální dysfunkce, alkoholismus a drogy.

Gambler se může pokusit léčit sám s pomocí nějaké skupiny anonymních hráčů, nebo má možnost zavolat na bezplatnou krizovou linku. Je možné také využít ambulanci léčbu v psychiatrické léčebně. Nezbytná je ovšem velká podpora rodiny a okolí.

Existuje mnoho technik léčení, o kterých jsem se již stručně zmínil. Jelikož je to důležitá součást léčby, dovoluji si zde zaznamenat rozsáhlejší popis některých technik podle Karla Nešpora.

- Abstinentská krabice-seznam různých životních situací se rozstříhá na proužky a účastníci náhodně vytahují jednotlivé situace, pak situaci popíší, popřípadě předvedou.
- Blbec v autobuse-pacient má popsat, jak bude reagovat na pana Blbce, který chce autobus řídit místo řidiče.
- Muzikoterapie-většinou hudba v kombinaci s relaxačními technikami.
- Odmítání-metodika nácviku odmítání.
- Psychodrama-např. nácvik zvládnutí obtížné situace.
- Semafor-vybavit si v rizikové situaci semafor. Červená = stop, zatavit a uvažovat, Oranžová = jaké možnosti mám na výběr?, Zelená = vybranou možnost uskutečnit a vyhodnotit výsledek.

- Sněhová koule-sněhová koule hozená do údolí na sebe navazuje další snůh – např. jak abstinence ovlivní nebo vyvolá další pozitivní změny v životě.
- Váhy-systém plusů a mínusů-co mi závislost dává a co mi bere.(Nešpor, 1999, str. 23)

„Po ústavní léčbě je třeba pokračovat léčením ambulantním a udržovat tak svoji abstinentskou kondici. Léčení není jednorázová akce ale dlouhá cesta. Abstinence často vyžaduje podstatné a trvalé změny způsobu života. Jako abstinent bude člověk patrně jinak trávit volný čas, jinak nakládat s penězi, jinak a lépe bude vypadat jeho rodinný život atd.“ (Nešpor, 2006, str. 59)

4.2 Nástroje změny

Za pomoci terapeutů se v psychiatrických léčebnách nejčastěji používají právě nástroje změny, kde několik příkladů zde uvádím.

- Posilování motivace – gambler si potřebuje uvědomit rozpor mezi tím, jak jedná a jak by jednat chtěl. Je nutné, aby si uvědomil, o co všechno díky hře přišel a hlavně proč tento stav chce změnit. Posilování negativní motivace je důležité pro úspěšnou léčbu.
- Dobré vnímání sebe i vnějšího světa – v tomto případě se nejčastěji používá psaní svého deníku, aby si hráč uvědomil své pocity, sám sebe a také jaký má vztah ke svému okolí.
- Dovednosti potřebné pro život – především sociální dovednosti jako např. jsou: schopnost vytvářet kvalitní a dlouhodobé sociální vztahy, dovednost komunikovat, umět zvládat asertivní techniky, také schopnost předvídat následky svých činů a jednání, empatie, zvládat pokušení reklam a mnoho dalších.
- Dovednosti sebeovlivnění – hráč by se měl naučit sebemotivovat, zvládat nudu, nebo naopak napětí a především soustavně pracovat na zvýšení sebeúcty. Člověk si musí sám sebe vážit, jinak v životě příliš nedokáže.

- Změna životního stylu – každý by se měl zamyslet, nad dosavadním životním stylem. Určitě je lepší se pohybovat, co možná nejdál od podniků kde se provozuje poker (pokud je to aspoň trochu možné). Jestliže gambler dříve pracoval v kasinu, nebo v klubu, je určitě vhodné se již do tohoto zaměstnání nevracet. Také jestliže alkohol je tzv. spouštěč pro hráče, je také vhodné nějakou dobu nenavštěvovat s přáteli restaurace a raději se s nimi domluvit, že si zajdete zahrát nějaký sport.
- Relaxační techniky – člověk se musí naučit odpočívat, protože kvalitní relaxace tlumí a zmírňuje následky stresu, ale také mírní deprese a všemožné stavy úzkosti.
- Rodinná terapie – nejdůležitější je pomoc rodiny a proto by si každý hráč měl uchovat co možná nejlepší vztahy v rodině, jelikož je bude potřebovat pro úspěšnou a hlavně dlouhotrvající abstinenci. Je nutné posilovat harmonizaci vztahů, které samozřejmě byly narušeny ztrátou důvěry.

„U hráčů dochází také ke vzniku poruchy v oblasti sebehodnocení a v oblasti autoregulace. Gambler je člověk psychicky závislý na hře, a protože se této závislosti nikdy nezbaví, je cílem léčby úplná abstinence.“ (Vágnerová, 2000, str. 312)

„Zaměstnání je důležité, ale ve vašem případě už není to nejdůležitější. Pro vás musí být už vždy na prvním místě abstinence. Vše ostatní by mělo být až za ní. Od abstinence se totiž bude odvíjet celý váš další život. I práce. (Petr Kohout, 2000, str. 28)

4.3 Stadia uzdravování

Nešpor uvádí v procesu uzdravování tři typické fáze, které čerpal z amerických pramenů, kde mají s touto problematikou nejvíce zkušeností. Vždy musí člověk závislý na hře především chtít a mít co možná nejsilnější vůli a také hlavně věřit, dokáže abstinovat a začne žít plnohodnotný život, který si bezesporu jistě každý zaslouží.

1. Stadium kritičnosti

Hráč poctivě hledá pomoc, postupně získává naději. Opouští svět fantazií a přijímá skutečnost. Přestává hrát. Začíná uvažovat odpovědně. Chladnokrevně provede svou finanční inventuru

a sestaví plán splácení dluhů. Uvažuje jasněji. Je schopen lépe uspokojovat své skutečné potřeby, včetně duchovních. Začíná řešit problémy a správně se rozhoduje. Vrací se do zaměstnání.(Nešpor, 2006, str. 15)

2. *Stadium znovuvytváření*

Na základě svého finančního rozpočtu začíná splácet dluhy. Má jasné a konkrétní plány, jak postupně nahradit škody, které způsobil. Je více schopen přijímat své silné i slabé stránky. Vztahy v rodině se zlepšují. Bývalý hráč si nachází nové zájmy a záliby. Postupně se mu vrací sebeúcta. Rodina a přátelé mu začínají více důvěřovat. Je schopen stanovit si kvalitní cíle pro život. Pokud je to třeba, dokáže řešit spory s úřady nebo soudy. Je trpělivější. Více času tráví s rodinou. Postupně se mu vrací klid.(Nešpor, 2006, str. 15)

3. *Fáze růstu*

Bývalý hráč se přestává zabývat myšlenkami na hru. Pohotově řeší různé problémy, které mu život přináší. Začíná chápat sám sebe a rozumět si. Začíná chápat druhé. Je schopen projevit druhým lidem náklonnost a pomáhat jim. Nachází nový způsob života.(Nešpor, 2006, str. 15)

„Chorobné hráčství jako závislost je považováno za nemoc, která je způsobena následkem několika příčin. Má tedy jakýsi systémový charakter. Systémy se vzájemně nepřetržitě ovlivňují.“ (Marhounová, Nešpor, 1995, str. 97)

psychický systém – ve složitých situacích jsou někteří z nás zranitelnější více než ti ostatní;

fyzický systém – chorobné hráčství nezpůsobuje tak silné tělesné příznaky jako některé drogy, avšak i přesto má silný vliv na tělesnou kondici a životní sty;

rodinný systém – rodina ovlivňuje jak vznik tak předchází vzniku závislosti, někomu může v těžké životní situaci pomoci, jiného odsoudit a zavřít za ním dveře;

sociální systém – na vzniku a prevenci patologického hráčství se společnost podílí celkem značným způsobem a to tím, že povoluje nebo zakazuje určité formy hazardních her. (Marhounová, Nešpor, 1995, str. 99)

Pro patologického hráče je nejtěžší uvědomit si, že trpí nemocí ale také po „úspěšném“ léčení nezačít znovu hrát a vytrvat v abstinenci po zbytek života. Proto se musí např. naučit rozpoznat rizikové situace, jako je návštěva kasina, kde se pořádají pokerové turnaje. Také se raději

vyhýbat lidem, kteří by vyléčeného hráče mohli vybízet ke hře. Naučit se říkat „ne“ jakýmkoli způsobem, samozřejmě v souladu se zákonem. Hlavně nepodlehnout znovu hraní pokeru.

Zvládání touhy po hře je podle mého názoru jedna z nejsložitějších věcí, kterou člověk musí zvládnout. Jelikož je to velice náročné především po psychické stránce, mnoho lidí se ke hře neustále vrací. Je určitě dobré nevzpomínat na pocity spojené s hrou. Neustále si vysvětlovat, proč je dobré abstinovat. Najít si jiného uspokojivého koníčka a hlavně „jen“ prostě vydržet.

Pro abstinujícího člověka je také velice důležité naučit a zlepšit sebeovládání. Podle Nešpora je to možné v několika bodech:

- Pracovat s motivací. To se týká negativní motivace (nevýhody návykového chování) i pozitivní motivace (výhody abstinence).
- Nepřetěžovat se.
- Nepřepínat své sebeovládání kvůli zbytečným věcem.
- Odvedení pozornosti.
- Rozpoznat nebezpečná místa a situace a vyhnout se jim.
- Doléčovat se.
- Odpočinek a spánek.
- Svěřit se druhému člověku.
- Na zvládnutí obtížné situace se předem připravit.
- Poznat bažení, dokud je slabé a dá se snadno překonat.
- Opatřit si informace.
- Nejednat automaticky, zpomalit, své jednání důkladně promyslet předem.
- Relaxace.

„Definitivní přijetí abstinence jako samozřejmosti a trvalého stavu.“(Nešpor, 2006, str. 34)

4.4 Prevence

Patologické hráčství je nemoc, která se bohužel nedá zcela vyléčit. Je možné jí ovšem zastavit. Velice mnoho patologických hráčů dokázalo nehrát dlouhou dobu, ale v překérných životních obdobích se vrátili ke své závislosti a začali znovu hrát. Je to stejné jako u jakékoliv jiné

závislosti. I ta nejnižší sázka je pro závislého hráče stejné zlo, jako např. u alkoholika malá sklenička. Dříve či později zpět propadne hře.

Hráč může být člověk s nejnižším vzděláním, stejně tak, jako vysokoškolák. Tato nemoc si nevybírá na vzdělanosti hráčů, ale ani na věkové hranici. Jediná účinná prevence je nehrát. Také se naučit relaxovat, pracovat se stresem, mít dobrý životní styl, umět si plnohodnotně vyplnit svůj volný čas (nenudit se). A pokud zasáhne gamblera nějaká krizová životní situace, raději i preventivně vyhledat odbornou pomoc. V lepším případě vyřešit situaci v rodinném zázemí.

Jednotlivé fáze prevence jsou:

- Primární prevence spočívá v šíření informovanosti, směřuje k tomu, aby problém vůbec nevznikl.
- Sekundární prevence se zaměřuje na včasné vyhledání závislých lidí a jejich léčbu.
- Terciární prevence spočívá ve snižování nepříznivých důsledků.

Prevence je především důležitá v období dětství. Mladiství mají větší sklony k rychlejšímu propadnutí k jakékoli závislosti. Proto pro dítě je potřeba žít v dobře fungující rodině pro správný psychický a tělesný vývoj. Děti vyrůstající bez potřebné rodičovské lásky trpí ve zvýšené míře duševními poruchami (deprese, úzkosti). Mají větší sklon k závislosti než děti vyrůstající v dobře láskyplné fungující rodině.

Proto rodina by se měla držet těchto zásad:

- Dítěti naslouchat a věnovat mu potřebný čas
- Debatovat s dítětem na téma závislosti-mít dostatek informací
- Předcházet nudě-dostatek volnočasových aktivit
- Být dobrým vzorem
- Posilovat zdravé sebevědomí dítěte
- Chránit dítě před nevhodnou společností (Nešpor, 1999, str. 69)

„Účinná prevence zahrnuje snižování poptávky po hazardní hře a snižování její dostupnosti. Poptávku lze snižovat pomocí účinných programů zahrnujících pokud možno více sektorů

(jednotlivec, rodina, vrstevníci, škola, pracoviště, sdělovací prostředky ...).“ (Nešpor, 2006, str. 70)

Prevence prostřednictvím společnosti je možná, a aby byla co nejúčinnější, je nutné umět kohokoli nalákat např. na lepší možnost trávení volného času, než je hraní a nabízet pozitivní modely lidí, kteří mají kvalitní koníčky. Je nutné věnovat v médiích větší prostor článkům týkající se nebezpečí hazardu. Domnívám se, že je velice špatné reklamovat tuto i jinou hazardní hru v televizi, na bilbordech i kdekoli na jiném místě. Reklama by se měla věnovat a především propagovat zdraví životní styl.

„Dostupnost je možné snižovat zákony a omezeními určitých druhů hazardní hry a samozřejmě jejich nekompromisním prosazováním zákona. To se u nás v současnosti neděje. Výzkumy prokázaly, že ty státy v USA, které mají přísné zákony omezující hazardní hry, mají o 70% nižší výskyt patologického hráčství v porovnání se státy, které takové zákony nemají (např. Nevada). Reklama alespoň těch nejnebezpečnějších forem hazardních her by měla být co nejvíce eliminována nebo úplně zakázána, což se v dnešní době celkem daří a jen málokdy se s takovouto reklamou setkáme během televizního nebo rádiového vysílání. Význam má i nálada ve společnosti a důležitost jejich hodnot. Ve výhodě je ta společnost, ve které peníze nehrají hlavní roli a jejímž smyslem není hromadění peněz a ani hazard.“ (Nešpor, 2006, str. 70)

Co se týče prevence ve spojení heren a kasin, je nejdůležitější, aby provozovatelé dodržovali velice přísně věkovou hranici. Já osobně ze své zkušenosti mohu říci, že se nikdy nepustila do kasina osoba mladší 18-ti let. Ovšem, mnoho heren navštěvují nezletilé osoby a provozovatelům se tento čin vyplatí i přes vysoké pokuty, které jim hrozí. Kdyby častěji kontrolovali příslušné orgány tyto podniky, bylo by přeci jen méně nezletilých patologických hráčů. Musím ale přiznat, že ve většině případů pokeroví hráči nemají možnost si tuto hru zahrát, jsou-li mladší 18-ti let.

5. PRAKTICKÁ ČÁST

5.1 Cíl práce

V praktické části mé bakalářské práce na téma poker-fenomén dnešní společnosti je hlavním cílem zjistit zdali poker je hazardní hra či nikoli. Pomocí dotazníku, který jsem vypracoval a poté ho nechal vyplnit třicet hráčů, se budu snažit zjistit, jací lidé vlastně poker hrají a především proč tuto karetní hru hrají. Jak často tráví čas hraním pokeru. Navštěvují kasina a pokerové kluby hráči závislí na pokeru, nebo jen chtějí vyplnit svůj volný čas a poker vnímají jako určitou formu zábavy, která se závislostí nemá nic společného?

5.2 Metodika

Sběr dat probíhal formou dotazníku (viz. Příloha č. 2). Dotazník je formulář, do kterého respondenti zaznamenávají své výpovědi. Nástrojem sběru anketních dat je tedy formulář dotazníku. Jelikož se s hráči setkávám poměrně často, mám možnost s nimi vést i doplňující rozhovor co se dotazníku týče. Cílem dotazníkového šetření bylo ověření hypotéz týkajících se věku, vzdělání, pohlaví atd.

Dotazník jsem se snažil vypracovat co možná nejšetrněji, aby hráči odpovídali pravdivě a bez obav, že se snažím o jejich přiznání závislosti na této karetní hře. Bylo to však velice obtížné, protože otázky jsou velmi osobní. Mnou sestavený dotazník, který obsahuje 17 otázek je pro všechny hráče anonymní. První tři otázky zjišťují informace o hráči, proč a jak často hrají poker a také v čem je vlastně pro ně tato hra zajímavá, což mě osobně velice zajímá. Další čtyři otázky se zabývají jejich soukromým (věk, zaměstnání, vzdělání a rodinné zázemí). Zbýlé otázky jsou koncipovány tak, aby bylo možné zjistit, zdali jsou hráči ohroženi patologickým hráčstvím, nebo je to jen má milná domněnka a poker je jen nevinná hra, kterou většina hráčů vnímá jako zábavu. U sedmi otázek je možné více odpovědí a u zbývajících pouze jedna odpověď.

5.3 Výzkumný soubor

Skupinou respondentů tvořili hráči, kteří pravidelně navštěvují pokerové turnaje a cash game pořádané v kasinu, kde pracují. Téměř všichni z respondentů žijí v Českých Budějovicích a blízkém okolí. Celkem bylo rozdáno 30 dotazníků. O jejich správné vyplnění a navrácení jsem se postaral osobně.

Předpoklady

Bakalářská práce v praktické části vychází z následujících sedmi stanovených předpokladů:

Předpoklad č. 1: předpokládám, že věk pokerových hráčů je ve většině případů do 30ti let.

Předpoklad č. 2: předpokládám, že nejčastějším vzděláním hráčů pokeru bude vzdělání středoškolské.

Předpoklad č. 3: předpokládám, že většina hráčů jsou muži.

Předpoklad č. 4: předpokládám, že další oblíbenou hrou jsou výherní hrací automaty.

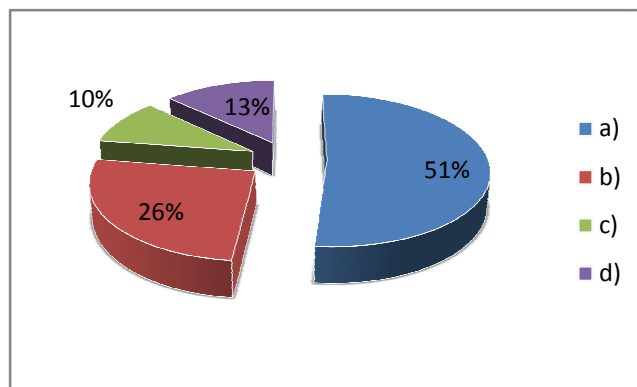
Předpoklad č. 5: předpokládám, že počítačové hry budou u dotazovaných také ve velké oblibě.

Předpoklad č. 6: předpokládám, že hraní pokeru nebude vnímáno jako něco negativního, spíše naopak.

5.3.1 Výsledky dotazníkového šetření

S vyhodnocováním jsem začal na základě vyplněných dotazníků. Ještě před vlastním vyhodnocením údajů jsem zkontroloval jejich správnost. Tím jsem zjistil, že všechny dotazníky byly vyplněny správně a obsahovaly všechny potřebné údaje. Každou otázku jsem vyhodnotil zvlášť. Vždy uvádím přesné znění otázky, tak jak byla prezentována v rámci dotazníku, pro co nejpřehlednější vyhodnocení.

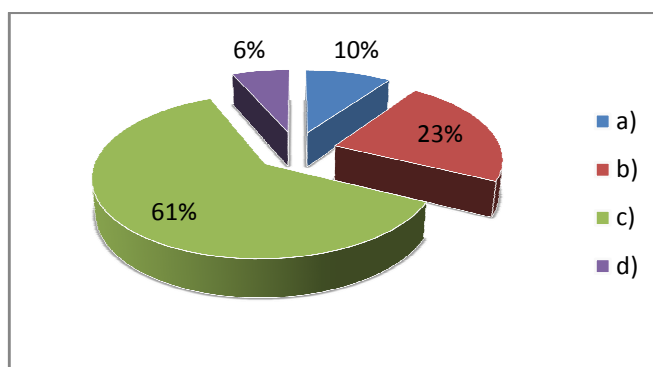
- 1) V čem je pro Vás poker zajímavý?
  - a) Zábava
  - b) Možnost peněžité výhry
  - c) Odreagování se
  - d) Jiné

Polovina dotázaných na první otázku označila možnost a) zábava, celých 51%. Pro 26% respondentů, je poker zajímavý kvůli možnosti peněžité výhry. Kvůli odreagování se chodí hrát poker 10% a jiné označilo 13% hráčů.

2) Proč jste začal/a hrát poker?

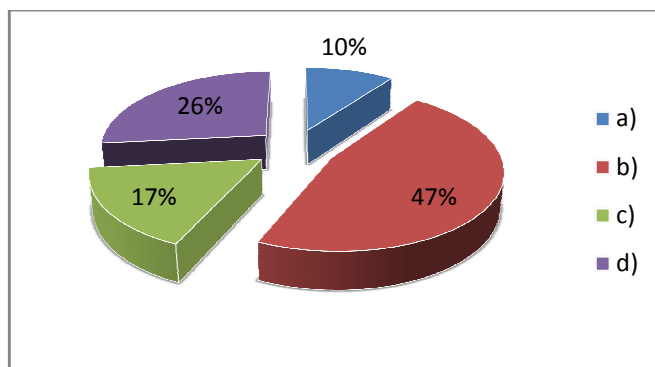
- a) Vyplnění volného času
- b) Pro zlepšení finanční situace
- c) Posezení s kamarády
- d) Jiné

Nejvíce dotázaných 61% hraje poker kvůli posezení s kamarády, dále 23% si vybralo možnost pro zlepšení finanční situace. 10% respondentů hraje poker pro vyplnění volného času a poslední možnost označilo 6% hráčů.

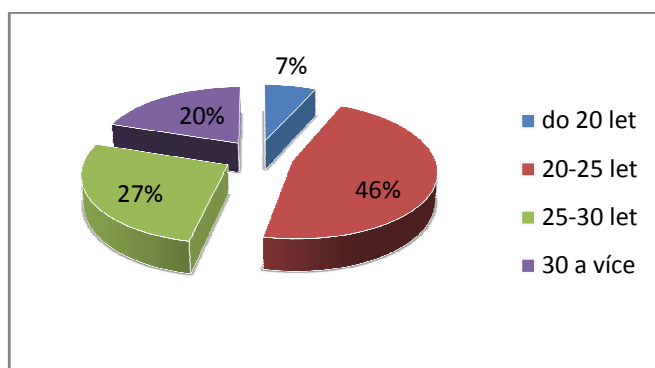
3) Jak často hrajete poker?

- a) 1-2x měsíčně
- b) 2x týdně
- c) Denně
- d) Jiné

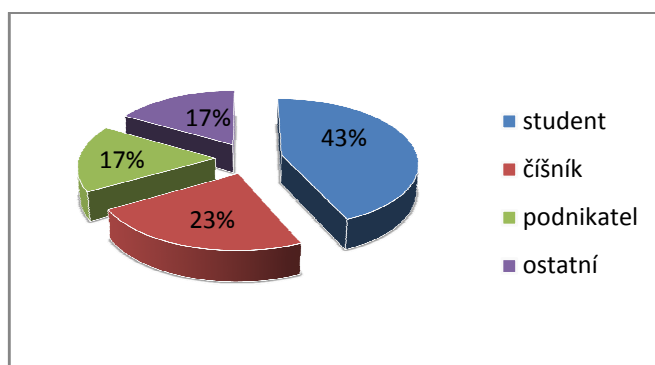
10% hráčů poker hraje 1-2x měsíčně, 2x týdně hraje 47% dotázaných, denně 17% a jiné si zvolilo 26% respondentů.

4) Kolik je Vám let?

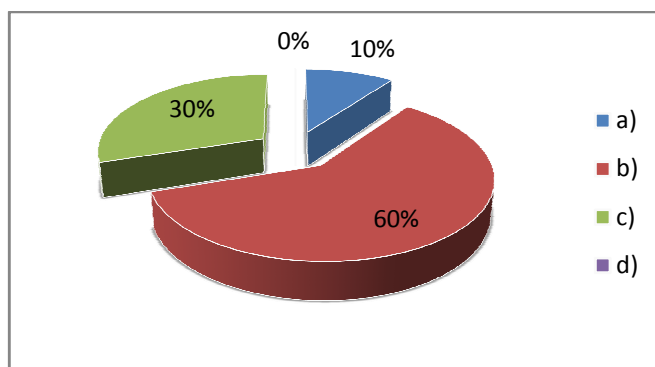
7% hráčů pokeru je mladší 20 let. Věk 46% hráčů je v rozmezí 20-25 let. Ve věku 25-30 let je 27% dotázaných. Věk 30 a více let označilo 20% respondentů.

5) Jaké je Vaše zaměstnání?

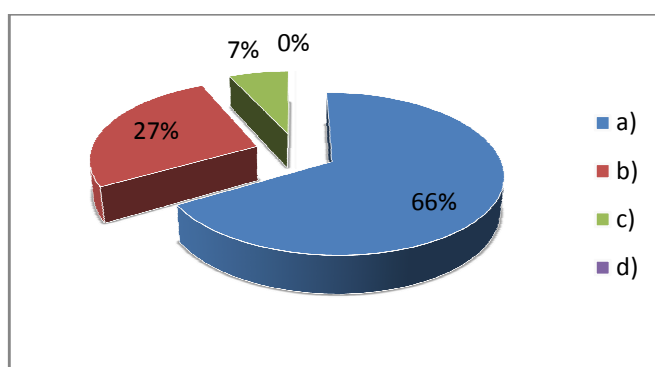
Bezesporu nejvíce hraní pokeru baví studenty, až 43% z dotázaných uvedlo, že studuje na vysoké škole. 23% respondentů pracuje v restauraci. Podniká 17% a 10% respondentů pracuje v jiném oboru.

- 6) Jakého jste dosáhl/a nejvyššího vzdělání?
- a) Vyučen
  - b) Středoškolské vzdělání
  - c) Vysokoškolské vzdělání
  - d) Jiné

Touto otázkou jsem zjišťoval, jak vzdělání lidé hrají poker. Nejraději hrají poker lidé, kteří mají středoškolské vzdělání celých 60%. Střední odborné učiliště vystudovalo pouze 10% dotázaných. Vysokoškolsky vzdělaní lidé 30% a jiné neoznačil nikdo z dotázaných.

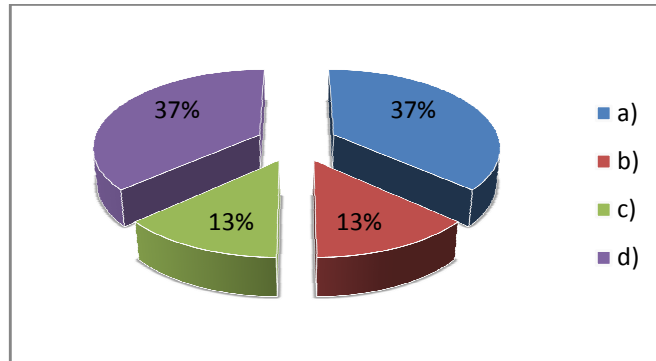
- 7) Jaké je Vaše rodinné zázemí?
- a) Svobodný/á
  - b) Zadaný/á
  - c) Ženatý, vdaná
  - d) Jiné

Svobodných hráčů je nejvíce 66%. Zadaných je 27% a ženatých nebo vdaných hráčů je pouze 7% dotázaných. V jiném rodinném zázemí nežijí nikdo z dotázaných hráčů.

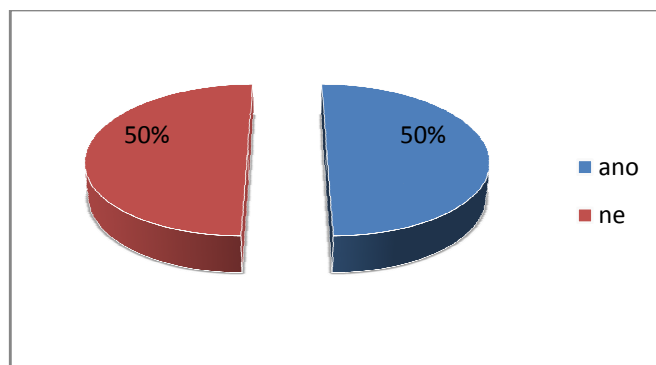
- 8) Jak vnímá Vaše rodina hraní pokeru?
- a) Nezajímá je to

- b) Pozitivně
- c) Negativně
- d) Jiné

U osmé otázky mě zajímalo, jak vnímá jejich rodina hraní pokeru. Dopadlo to velice nerozhodně, protože 37% dotázaných zvolilo možnost: nezajímá je to, ale stejné procento hráčů zvolilo poslední možnost, jiné. 13% respondentů jejich rodina vnímá hraní pokeru pozitivně, ale stejné procento hráčů si zvolilo, že to jejich rodina vnímá negativním způsobem.

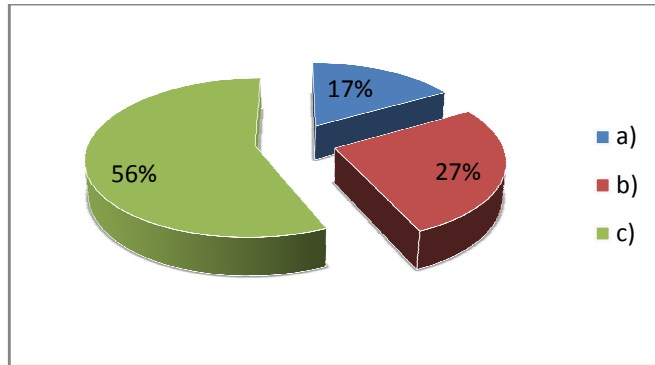
9) Hrajete rád/a počítačové hry?

Jestli mají hráči pokeru v oblíbenosti počítačové hry, označilo patnáct respondentů ano a patnáct respondentů ne.

10) Půjčil jste si někdy na hraní pokerového turnaje nebo cash game?

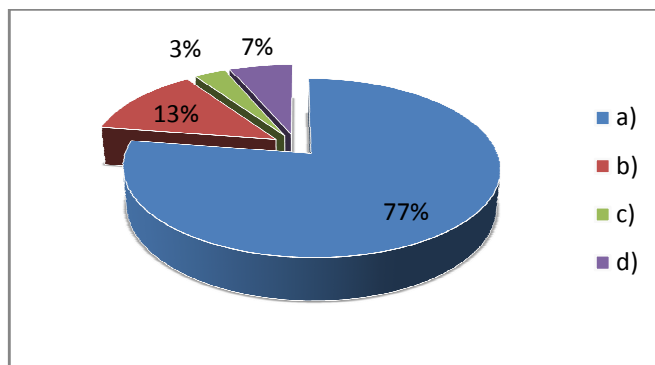
- a) Nikdy
- b) Jednou
- c) Vícekrát

Co se týče půjčení si peněz kvůli možnosti hrát poker, odpovědělo 17% hráčů, že si nikdy nepůjčili. Pouze jednou si půjčilo 27% dotázaných. Vícekrát si půjčilo 56% dotázaných.

11) Objevily se u Vás nějaké zdravotní komplikace spojené s hraním pokeru?

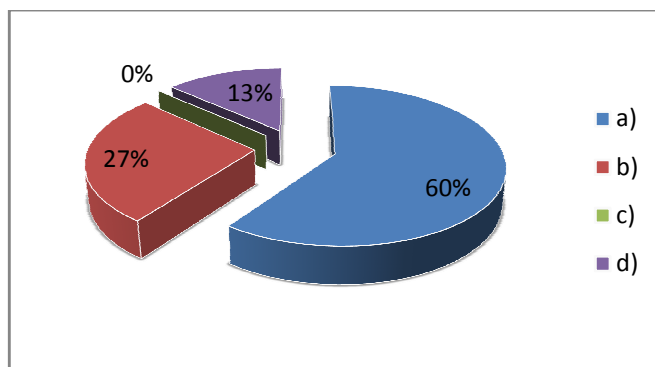
- a) Žádné
- b) Bolesti hlavy
- c) Bolesti zad
- d) Problémy se spaním

Zdravotní komplikace díky hraní pokeru nemá většina dotázaných, žádné až 77% hráčů. 13% respondentů trpí kvůli hraní bolestí hlavy a 3% dotázaných mají problémy s bolestí zad. Problémy se spaním má 7% hráčů.

12) Jaký má hraní pokeru vliv na Vaší výkonnost v zaměstnání?

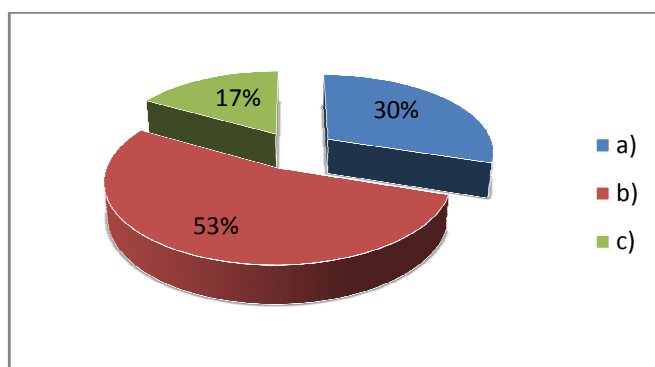
- a) Žádný
- b) Dokáží se lépe soustředit
- c) Jsem často unavený/á
- d) Jiné

Otázka s číslem dvanáct zjišťuje, jaký má hraní pokeru vliv na výkonnost hráče v jeho zaměstnání. 60% dotázaných si zvolilo možnost první, nemá žádný vliv na jejich výkonnost v zaměstnání. Lépe soustředit se dokáže 27% dotázaných, často unaven není nikdo z respondentů. Jinou možnost si zvolilo 13% hráčů.

13) Trávíte většinu svého volného času hraním pokeru?

- a) Ne
- b) Někdy
- c) Ano

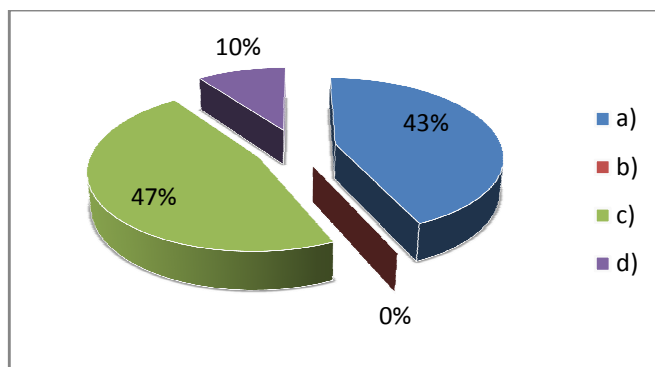

Nejvíce hráčů na otázku, zdali tráví většinu svého volného času hraním pokeru, si zvolilo možnost: někdy až 53% dotázaných. 30% hráčů si vybralo možnost ne a 17% hráčů většinu času tráví hraním pokeru.

14) Rozhodl/a jste se někdy načas nehrát?

- a) Ne, nikdy
- b) Ano, na přání partnerky
- c) Ano, sám jsem chtěl
- d) Jiné

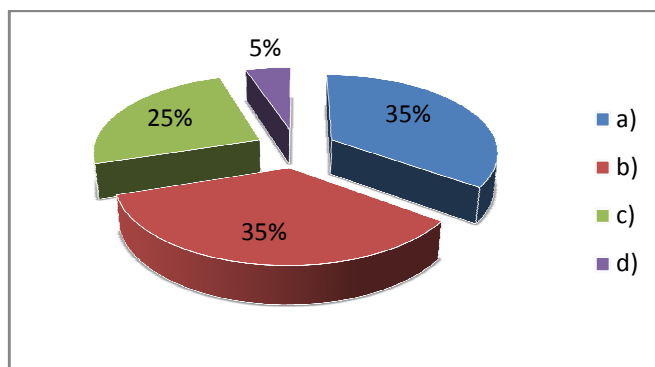

Zdali se nějaký hráč někdy rozhodl alespoň načas nehrát si zvolilo 43% dotázaných první možnost: ne, nikdy. Nikdo z hráčů neoznačil, že by se rozhodl nehrát poker na přání partnerky. Ovšem celých 47% se někdy rozhodlo načas nehrát, protože sám chtěl. 10% hráčů si zvolilo jinou možnost.

15) Hrajete výherní hrací automaty?

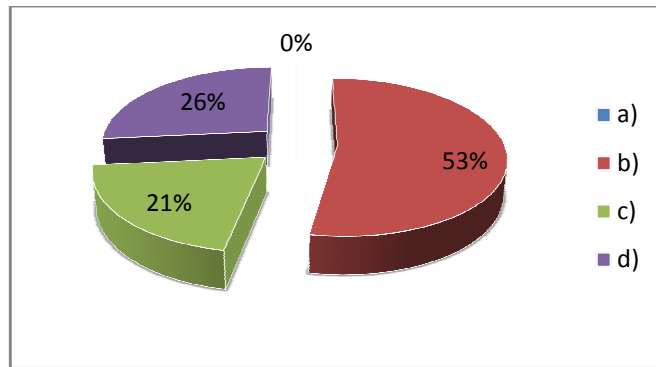
- a) Ne, nehraji
- b) 1-2x měsíčně
- c) 2x týdně
- d) Denně

Výherní hrací automaty hraje celkem 65% z dotázaných, z toho 35% 1-2x měsíčně. 2x týdně hraje výherní hrací automaty 25% z dotázaných, denně pouze 5%. Automaty vůbec nehraje 35%.

16) Získal /a jste někdy něco hraním pokeru?

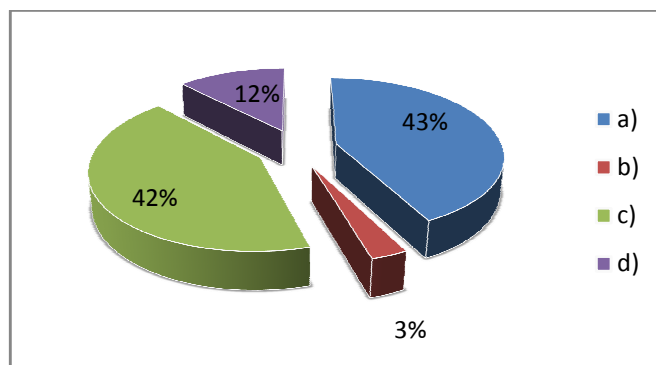
- a) Ne, nezískal
- b) Peníze
- c) Uznání od spoluhráčů
- d) Jiné

Touto otázkou jsem se snažil zjistit, zdali hráči pokeru někdy něco získali díky hraní. První možnost, která zní: Ne, nezískal, neoznačil ani jeden z dotázaných. Peníze získalo celých 53% díky hraní. Možnost uznání od spoluhráčů si vybralo 21% a jiné označilo 26% z respondentů.

17) Ztratil/a jste někdy něco hraním pokeru?

- a) Ne, nikdy
- b) Partnerku, partnera
- c) Peníze
- d) Jiné

Poslední otázka dopadla také velice zajímavě. 43% hráčů nikdy nic neztratilo díky hraní pokeru. Ovšem 42% dotázaných si zvolilo možnost ztráty peněz. O partnerku, nebo partnera přišlo 3% hráčů a jinou možnost si zvolilo 12% respondentů.

5.3.2 Vyvrácení či potvrzení předpokladů

Zde uvádím na základě výsledků dotazníku jejich porovnání se stanovenými předpoklady.

Předpoklad č. 1: předpokládám, že věk pokerových hráčů je ve většině případů do 30ti let.

Ano, převážná většina respondentů je opravdu mladší 30ti let. Dokonce celých 80% dotázaných nedosáhlo ještě třicátého věku. Nejčastěji hrají poker lidé ve věkovém rozmezí 20-25 let, celých 46%.

Předpoklad č. 2: předpokládám, že nejčastějším vzděláním hráčů pokeru bude vzdělání středoškolské.

Ano, tento předpoklad je také pravdivý. U 60% respondentů je dosavadní ukončené nejvyšší středoškolské vzdělání. Ovšem 43% hráčů studuje vysokou školu.

Předpoklad č. 3: předpokládám, že většina hráčů jsou muži.

Všichni z dotázaných jsou mužského pohlaví. Tedy ano, třetí předpoklad je také správný.

Předpoklad č. 4: předpokládám, že další oblíbenou hrou jsou výherní hrací automaty.

Ano, 65% dotázaných hraje výherní hrací automaty, z toho 25% hraje 2x týdně.

Předpoklad č. 5: předpokládám, že počítačové hry budou u dotazovaných také ve velké oblibě.

Ze třiceti dotázaných 15 hráčů si vybralo možnost ano, že také hraje počítačové hry a 15 respondentů nehraje počítačové hry. Je pravda, že takový výsledek jsem nečekal. Je, ale také pravdou, že několik hráčů nehraje hry na počítači z důvodu hraní pokeru. Nezbyvá jim prý čas na obě dvě záliby. Domnívám se, že tento předpoklad se mi také potvrdil.

Předpoklad č. 6: předpokládám, že hraní pokeru nebude vnímáno jako něco negativního, spíše naopak.

Tento předpoklad byl správný. Většina hráčů vnímá hraní pokeru jako zábavu. Celých 77% dotázaných hraní pokeru nezpůsobuje žádné zdravotní komplikace. 60% hráčů hraní nemá žádný vliv na jejich výkonnost v zaměstnání. Ale musím se zde zmínit, že u otázky s číslem 14. Která zní: rozhodl jste se někdy načas nehrát, odpovědělo 43% ne, nikdy, ale 47% odpovědělo ano, sám jsem chtěl. Což znamená, že jistý problém s hraním pokeru už vnímá více z dotázaných. Také u poslední otázky č. 16, která zní: ztratil jste někdy něco hraním pokeru si 43% vybralo první možnost: ne, nikdy a 42% tvrdí, že díky hraní pokeru přišli peníze.

5.4 Kazuistika

Štěpán

Základní data:

- Věk: 25 let

- Svobodný, nezadaný
- Nyní bytem u rodičů
- Čistý trestný rejstřík

Rodinná anamnéza: Narodil se jako druhé dítě ze tří dětí, sociální status rodiny je v normě, s rodiči vychází dobře, ovšem se sourozenci přeci jen lépe. Na dětství vzpomíná rád, ovšem většinu času strávil se sourozenci u babiček a dědečků, pro příliš zaneprázdňené pracující rodiče. Proto si také více rozuměl a stále rozumí se svými sourozenci. Nejvyšší dosažené vzdělání-střední odborné učiliště číšník s maturitou.

Štěpán pracoval pět let jako číšník v Českých Budějovicích. Žil čtyři roky s přítelkyní v podnájmu, je bezdětný. Necelý rok se mu dařilo si vymýšlet historiky o přesčasech. Když ovšem několikrát Štěpánovo přítelkyně navštívila jeho pracoviště, kde ho samozřejmě nenašla tak se po nějaké době se Štěpánem rozešla. Opustila ho hlavně proto, že jí nikdy nedokázal říci pravdu. Už v té době věděl, že má problém, protože hrát poker pro něj bylo to nejzábavnější a nejdůležitější. Po pěti letech své zaměstnání musel opustit, pro nedochvilnost, únavu a někdy i nedorazil vůbec. Zaměstnavatel ho vyhodil na hodinu.

Závislost, která narůstala snad každým dnem, nebyl ochoten řešit. Věděl o ní, přišel o přítelkyni, zaměstnání, ale ani tyto situace ho k tomu nedonutili. Proběhly první půjčky od kamarádů, kteří mimochodem také propadli hraní pokeru, ovšem v menším rozsahu nežli Štěpán. Jeho rodiče pro své časové vytížení o ničem nevědí a ani nic netuší. Nemohou si povšimnout, ač je jejich syn nezaměstnaný, že doma tráví minimum času. Dá se jen těžko odhadnout, kdy si Štěpánovo rodiče všimnou jeho neustálé nepřítomnosti v domácnosti. Většinou se nikdy nezajímali o jeho koníčky a jeho přátele o jeho radosti, ale i starosti.

Štěpán zatím neměl potřebu prodávat movité věci z domu svých rodičů. Zatím si vystačí s několika dluhy od kamarádů, které ovšem nehodlá splatit. Raději si s nimi zahraje poker. Je jen otázkou času, kdy kamarádi budou chtít vyrovnat stále oddalované dluhy a poté mu nezbude jako nezaměstnaný koukat po něčem prozatím malém z majetku svých rodičů.

V současné době je Štěpán stále nezaměstnaný. Nehledá si práci a vlastně ani pracovat nehodlá, neměl by totiž tolik času na svou milovanou hru. Pokeru se věnuje již třetím rokem, nemá potřebu žít v páru, proto také stále žije s rodiči. Od rodičů dostává měsíčně pět tisíc korun, což mu většinou na hru stačí, protože někdy také pokerový turnaj vyhraje a i v cash

game se mu občas podaří spoluhráče obehřát. Této karetní hře se věnuje sedm dní v týdnu. Navštěvuje s kamarády kasina, pokerové kluby a doma je neustále připojen na internet. Málo spí, stěžuje si na bolest zad, hlavy a rapidně se mu zhoršuje zrak.

Štěpán nemá pocit viny, vyhovuje mu tento stav, tudíž rozhovor s ním byl klidný bez žádného zvláštního emočního projevu. Proto se také neostýchal poskytnout mi rozhovor společně s dotazníkovým šetřením. Na otázku v čem je poker pro něj zajímavý odpověděl jasně a bez rozmýšlení, že je pro něj zábavou a také zvolil možnost jiné, kde napsal nutnost. Poker začal hrát, aby vyplnil svůj volný čas a poseděl s kamarády. Karetní hru hraje denně. Je mu 25 let, v současné době nepracuje a jeho nejvyšší vzdělání je střední odborné učiliště číšník s maturitou. Je svobodný, nezadaný. Počítačové hry nehraje, protože mu na ně nezbyvá čas. Půjčil si na hraní pokeru vícekrát. Díky častému hraní má problémy se zrakem, bolesti hlavy a bolesti zad ho také trápí. Na jeho zaměstnání poker v současné době nemá žádný vliv, protože nepracuje, ovšem dříve jako pracující měl problémy s únavou. Tráví většinu volného času hraním pokeru a nikdy se nerozhodl, že by na nějaký čas přestal hrát. Hraním nikdy nic nezískal, ale po zamyšlení ještě zvolil možnost jiné a okomentoval to tím, že vlastně získal jeden jediný pocit a to je závislost. Jestli někdy přišel o něco hraním pokeru, zvolil více možností, přišel o partnerku, o peníze a zvolil také možnost jiné, kde doplnil, že přišel o svobodu.

Václav

Základní data:

- Věk: 23 let
- Svobodný, zadaný
- Nyní žije v pronajatém bytě se svojí přítelkyní
- Čistý trestný rejstřík

Rodinná anamnéza: S rodiči má vynikající vztah, stýká se s nimi minimálně jednou týdně. Se svojí sestrou se také často vídá, protože bydlí s rodiči v Plzni. Dětství prožili oba sourozenci v harmonickém svazku spolu s rodiči. Václav je bezdětný, vystudoval gymnázium a dále studuje na vysoké škole ekonomické.

Již od dětství velice často a rád hrál se svým dědečkem všechny možné karetní hry. Václavův dědeček pořádal každou neděli u nich doma různé karetní soutěže. Jeho dědeček byl velice společenský člověk, proto vždy pozval spoustu svých přátel. Tímto způsobem se bavili každý nedělní večer. Václav získal cennou školu karetních her, naučil se především přemýšlet, soustředit se na hru a nepropadat panice a zklamání se špatnými kartami. Již druhým rokem předvádí svým spoluhráčům v kasinech a pokerových klubech tyto karetní zkušenosti.

Již čtyři roky šťastně žije s přítelkyní ve společné domácnosti. Přítelkyně pracuje jako administrativní pracovnice v jedné firmě v Plzni. Václav občas sežene nějakou brigádu, proto také si mohou dovolit bydlet v pronajatém bytě. Studium financují stále jeho rodiče. Jeho přítelkyně respektuje jeho koníček. Častokrát i navštíví kasino společně a prožijí příjemných pár hodin v okruhu svých přátel, kteří si také rádi zahrají pokerové turnaje.

Po skončení školy plánuje věnovat se pokeru na profesionální úrovni. S jeho dlouholetou karetní praxí, je schopen často vyhrávat pokerové turnaje, kterým se věnuje jednou maximálně dvakrát týdně. Díky svým zkušenostem si umí zachovat chladnou hlavu, což je při hraní pokeru velice důležité. Hraje jen pokerové turnaje, cash game ze zásady nehraje. Tvrdí, že cash game už pro něj není zábava. Hraje se o velké peníze a to prý nemá zapotřebí. Václav totiž poker vnímá jako zábavu a je to jeho veliké hobby, které hraje především ke svému sebezdokonalování. Tvrdí, že pro něj není nutné vždy vyhrát, ale především umět poučit se ze svých chyb, které později je možné přeměnit v cennější výhru.

Velice ochotně mi vyplnil dotazník na patologické hráčství organizace Gamblers Anonymous:

1. Ztrácíte často kvůli hře čas? NE
2. Učinila hra váš život doma nešťastný? NE
3. Poškodila hra vaši pověst? NE
4. Cítíte po hře výčitky svědomí? NE
5. Hrál jste někdy proto, abyste získal peníze, jimiž byste zaplatil dluhy nebo vyřešil finanční těžkosti? NE
6. Zmenšilo hraní vaši ctížádost a výkonnost? NE
7. Když prohrajete, máte pocit, že se musíte co nejdříve vrátit a vyhrát, co jste prohrál? ANO
8. Když vyhrajete, máte silnou touhu se ke hře vrátit a vyhrát ještě víc? NE
9. Hrajete často tak dlouho, dokud neprohrajete poslední peníze? NE

10. Půjčil jste si někdy proto, abyste financoval hru? ANO
11. Prodal jste někdy něco, abyste financoval hru? NE
12. Nechce se vám používat peníze ze hry pro normální účely? NE
13. Způsobila hra to, že se nestaráte o prospěch rodiny? NE
14. Hrál jste někdy déle, než jste měl původně v úmyslu? ANO
15. Hrál jste někdy, abyste unikl trápení a starostem? NE
16. Spáchal jste někdy, nebo jste někdy uvažoval o spáchání nezákonného činu, abyste financoval hru? NE
17. Působí vám hra potíže se spaním? NE
18. Vedou hádky, nespokojenost nebo zklamání k tomu, že ve vás vzniká touha hrát? NE
19. Když se na vás usměje štěstí, cítíte touhu to oslavit pár hodinami hry? NE
20. Uvažoval jste někdy o sebezničení v důsledku hry? NE

A také můj vypracovaný dotazník bez problémů vyplnil a okomentoval.

Na otázku v čem je pro Václava poker zajímavý, zvolil možnost zábavy. Poker začal hrát pro možnost posezení s kamarády a také protože ho tato karetní hra nesmírně baví. Poker hraje maximálně dvakrát týdně. Je mu 23 let, je student, svobodný. Počítačové hry v oblíbě nemá a jeho rodina vnímá poker jako jeho velkého koníčka, tudíž pozitivně. Párkrát si na hraní pokeru půjčil. Zdravotní komplikace se u Václava objevily bolestmi zad. Hraní pokeru nemá žádný vliv na učení a ještě zvolil, že se dokáže lépe soustředit. Hraním pokeru netráví většinu svého volného času a nikdy se nerozhodl poker nehrát. Díky hraním pokeru získal uznání od spoluhráčů. Hraním pokeru nikdy nic neztratil.

Petr

Základní data:

- Věk: 33 let
- Svobodný, nezadaný
- Nyní bytem u matky
- Čistý trestný rejstřík

Rodinná anamnéza: Narodil se jako první ze tří dětí. Žije s matkou v jejím bytě v Českých Budějovicích. Většinu dětství prožil v úplné rodině. Když se rodiče rozvedli, Petrovi bylo třináct, bratrovi dvanáct a sestře devět let. Po rozvodu se otec o své děti přestal zajímat.

Nestýká se svými dětmi. Petr je bezdětný a jeho nejvyšší dosažené vzdělání je gymnázium. Poté nedokončil bakalářské studium. Pracuje jako krupiér v kasinu.

Po studiu začal pracovat jako pokladník v kasinu. Vydělával celkem slušné peníze. Od matky se odstěhoval a začal bydlet v pronajatém bytě. Většinou bydlel sám. Na partnerky neměl štěstí, vždycky Petra po krátkodobém vztahu opustily. Doposud neprožil žádný dlouhodobý a vážnější vztah. Od dvaadvaceti let hraje výherní hrací automaty. Tvrdí, že díky nim prohrál 800.000 Kč. Po nějaké době se přestěhoval zpět do matčina bytu, aby měl více peněz na hraní. Matka žila u přítele osm let. Petr bydlel v bytě společně se svým bratrem.

Výherní hrací automaty začal hrát po práci z nudy. Tvrdí, že se již v minulosti přemýšlel o léčbě, ovšem nikdy s tím ani nezačal. Petr bohužel nemá nikoho, kdo by ho k léčení popostrčil, doporučil mu jí, natož aby mu někdo blízký pomohl zbavit se závislosti, které si je vědom. O pokeru tvrdí, že je to zábavná forma sebezdokonalování, ale i zde existuje možnost peněžité výhry. Nevidí v pokeru ani sebemenší hazard. Tuto karetní hru hraje teprve dva roky. Je prý „něco málo v mínusu“.

Jeho matka se nezajímá o Petrův volný čas, nezajímá se o jeho starosti. Petr tvrdí, že svou matku od svých čtrnácti let nesnáší, neřekl proč, ale že prý si za to může sama. Mezi sebou mají velice zvláštní, neharmonický vztah, který samozřejmě Petrovi nepomáhá v jeho nespokojeném životě, ba naopak. Se sourozenci vychází poměrně dobře, sice se nevidají moc často. Oba dva se už odstěhovali od matky a žijí celkem spokojeně se svými partnery.

Mnou vypracovaný dotazník mi také vyplnil bez problémů. Poker je pro něj zajímavý, co se zábavy týče. Proč začal hrát poker, označil možnost posezení s kamarády, s kterými hraje 2x týdně. Je mu 33 let, pracuje jako krupiér a jeho nejvyšší vzdělání je středoškolské. Je svobodný, nezadaný. Jeho rodina neví o tom, že hraje poker. Také velice rád hraje počítačové hry. Na otázku, zdali si půjčil na hraní pokeru, zvolil odpověď vícekrát, zdravotní komplikace spojené s hraním nemá. Vliv na jeho výkonnost v zaměstnání označil možnost jiné, kam připsal „příležitostné využití nabytých zkušeností.“ Většinu svého volného času hraním pokeru netráví. Na otázku zdali se někdy rozhodl načas nehrát, označil ne, nikdy. Jestli někdy něco získal díky hraní pokeru, si vybral poslední možnost jiné, kam napsal „zkušenosti vedoucí k rozvoji vlastností uplatitelných i jinde v životě.“ Poslední otázka zdali něco ztratil hraním, zvolil možnost ne, nikdy.

V současné době Petr bydlí opět s matkou, která se odstěhovala od svého ex-přítele. Ač vydělává, nepřispívá jí na domácnost žádnou peněžní částkou. Neustále se hádají, matka Petrovi vyhrožuje vyhozením z bytu. Ve svém volném čase se stále věnuje pouze hraní automatů a občas i pokeru. Je nespokojený se svým životem, ale bohužel není schopen, nebo nechce ho změnit a proto raději přemýšlí o sebevraždě nežli o léčení ze závislosti, s kterou dozajista trpí a s kterou „žije“ již jedenáct let.

5.5 Shrnutí

Pro více než polovinu respondentů je poker vnímán jako zábava, při které mají možnost posedět si se svými kamarády. Čtrnáct dotázaných hraje poker 2x týdně. Denně pět dotázaných. Věk hráčů je z mého hlediska zarážející, čtrnáct respondentů se pohybuje ve věkovém rozmezí 20-25 let. Tudíž třináct z dotázaných jsou studenti vysokých škol, což je 43% respondentů. V dotazníku na otázku zdali si půjčili na hraní, odpovědělo kladně sedmnáct hráčů a zvolili si možnost dokonce-vícekrát a pouhých pět hráčů si nikdy nepůjčilo na hraní pokeru. Je pravděpodobné, že si hráči i nadále budou půjčovat, aby mohli hrát a je jen na nich, jaké dluhy si touto cestou udělají.

Výsledky výzkumného šetření jasně potvrzují, že se již u některých hráčů vyskytují znaky potvrzující závislost na této karetní hře.

6. ZÁVĚR

V České republice je patologické hráčství jednou ze tří nejčastěji se vyskytujících závislostí. Bohužel i přes tuto skutečnost gamblerství nepatří mezi časté téma ve společnosti. Mnohem větší pozornost je věnována problémům týkající se alkoholu a drog. Jako každá jiná závislost ještě stále vzbuzuje u lidí mnoho rozporuplných pocitů. Většina lidí nikdy nepochopí, jak je možné, že hráč je schopen prohrát všechny své i cizí peníze a trávit hraním všechn svůj volný čas. Nemyslet na nic jiného a, že tato karetní hra se pro závislého člověka stane nejdůležitějším bodem v jeho životě. Mnoho lidí ani netuší, co gambler prožívá a jak se cítí, proto také velice málo lidí je schopné pomoci patologickému hráči a včas mu podat pomocnou ruku. Také málo lidí věří, že patologické hráčství je považováno za nemoc a proto nepovažují hráčství za závažný problém.

Poker? Je tedy hazardní hrou či nikoli? Měli by se mít hráči pokeru na pozoru, nebo si mají užívat tuto hru a neobávat se závislosti na ní? Popřípadě existuje nějaká prevence, která by zabránila závislosti? Existují nějaké možnosti léčby? Tyto a mnohem více otázek jsem se snažil odpovědět v teoretické části své bakalářské práce. Také jsem se snažil využít svou dlouholetou praxi v kasinu. Díky této práci jsem poznal mnoho hráčů a jejich osudy. Někteří opravdu byli schopni hrát a hrají jen pro zábavu, ovšem mnoho hráčů hrálo a stále hraje jen pro to, že musejí a snad už jim ani tak nezáleží na výhře jako na hře samotné. Jsou schopni trávit u této hry každý den několik hodin, nehrají poker pouze v kasinech a v klubech, ale bohužel i doma na internetu. Já osobně se domnívám, že v této době je velice těžké umět si říct: „Dost!“ „Tohle není plnohodnotný život. Musím a hlavně chci se závislostí skoncovat!“

Teoretická část popisuje stručně pravidla pokeru a uvádí čtenáře do problematiky spojené s hraním pokeru v České republice, ale i ve světě. Dále v této části popisují samotnou závislost patologického hráčství, zabývá se teorií ohrožených skupin lidí, jaký má vliv gambler na jeho okolí. V poslední kapitole teoretické části popisují možnosti léčby, jak zvládnout nehrát a prevenci.

Praktická část je rozdělena na dvě pasáže. Kde v jedné části se snažím zjistit, pomocí dotazníkového šetření jací lidé vlastně navštěvují kasina a pokerové kluby. Jak jsou staří, jaké mají vzdělání, zaměstnání, proč vlastně poker hrají. Co jim dala, ale také vzala hra a jestli

hráčům hraní pokeru způsobuje nějaké problémy fyzické, psychické či naopak. K dispozici jsem měl individuální názory hráčů a jejich zkušenosti. Dotazník jsem rozdělil mezi již zmíněných třicet hráčů. Ve druhé části jsou pak tři kazuistiky konkrétních hráčů.

Dotazníkové šetření, kde mě osobně velice zajímalo, jaké budou výsledky a jakým způsobem je budou vnímat hráči, zdali budou ochotni spolupracovat se mnou a bez problémů mi vyplní mnou vypracovaný dotazník. Také zdali si hráči pokeru uvědomují jisté riziko možnosti závislosti na této hře. Několik hráčů mi odmítlo vyplnění dotazníku, z jakého důvodu mi bohužel nebylo řečeno, ale je pravdou, že většina dotázaných hráčů se vyplnění nebránila.

Texas Hold'em Poker se konkrétně v Českých Budějovicích hraje teprve tři roky. Domnívám se, že většina lidí, kteří poker hrají, si opravdu neuvědomují riziko této karetní hry. I přes veškeré přesvědčení, kterou většina hráčů má, že poker nemůže být považován za hazard, mé dotazníkové šetření dopadlo asi jinak, než by si samotní hráči přáli. Proto si myslím a také dotazníkové šetření to jistým způsobem potvrdilo, že poker opravdu naplňuje jisté atributy hazardní hry s možným rizikem vzniku závislosti. Proto by bylo vhodné, aby se v nejbližší době tímto problémem začala zabývat především odborná veřejnost.

Závislost není jen osobním problémem, lidé by si měli uvědomit, že je to problém celé dnešní společnosti na celém světě. Právě tak by každý člověk měl na závislost nahlížet. Doufám, že postupem času a bohužel i s přibývajícím počtem závislých se to podaří a my všichni budeme ochotni a hlavně budeme umět pomoci zasáhnout v pravou chvíli. Do budoucna by také bylo velkým přínosem hledat komplexní řešení proti jakékoli závislosti. Díky výzkumným šetřením naleznout co nejúčinnější a nejefektivnější léčbu.

Seznam použité literatury

- JONÁKOVÁ, D., Hráčství - droga nových rozměrů, *Praha: Linde, 1999*
- KOHOUT, P., Jsem hazardní hráč, aneb, Zpověď gamblera, *Praha: Grada, 2000*
- MARHOUNOVÁ, J., NEŠPOR, K., Alkoholici, feťáci a gambleři, *Praha: Empatie, 1995, ISBN 80-901618-9-8*
- NEŠPOR, K., Jak poznat a překonat problém s hazardní hrou. 2. rozšířené vydání, *Praha: Sportpropag, 1999*
- NEŠPOR, K., Návykové chování a závislost, *Praha: Portál 2000, ISBN 978-80-7367-267-6*
- NEŠPOR, K., Už jsem prohrál dost, *Praha: Sportpropag, 2006*
- POKORNÝ, V., TELCOVÁ, J., TOMKO, A. *Patologické závislosti, Brno: Nakladatelství Ústavu psychologického poradenství a diagnostiky, 2001*
- PRUNNER, P., Psychologie gamblersství aneb Sázka na štěstí, *Plzeň: Aleš Čeněk s.r.o., 2008, ISBN 978-80-7380-074-1*
- TUČEK, J., DOLINOVÁ, M., *Kasina, aneb, Co nevíte o nejrychlejším hazardu,*
- VÁGNEROVÁ, M., Psychopatologie pro pomáhající profese, *Praha: Portál, 2004, ISBN 80-7178-802-3*
- VYKOPALOVÁ, H., Sociálně patologické jevy v současné společnosti. *Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2001, ISBN 80-244-0337-4*

Internetové zdroje

- <http://www.anonymgambler.czweb.org/>
- <http://www.asociacecasin.cz>
- <http://www.euro.cz>
- <http://www.gamblerhelp.webnode.cz/>
- <http://www.gamblingstop.czweb.org>
- <http://www.lekcepokeru.com>
- <http://stisk.blog.idnes.cz>

Přílohy

Seznam příloh

Příloha č. 1 Obecná pravidla

Příloha č. 2 Dotazník

Příloha č.1

Obecná pravidla

Texas hold 'em je varianta pokeru. Stala se nejhranější karetní hrou nejen v kasinech Evropy a Ameriky, ale také v hernách na internetu. Peněžní odměny pro vítěze největších světových turnajů jako je World Poker Tour nebo série turnajů nazvaná World Series of Poker se pohybují v řádech milionů dolarů. Největší internetové herny mají v každém okamžiku více než 20000 připojených hráčů. Poker se tak stává jedním z nejrychleji rostoucích herních průmyslů. Odhaduje se, že v roce 2005 přesáhl obrat pokerových heren na internetu 50 miliard USD. Cílem hry je získat co nejvíc peněz.

Hraje se u stolu, kde sedí dva nebo více hráčů, teoretický maximální počet hráčů by mohl být až 23, obvykle však hraje u stolu maximálně 10 hráčů. V pokeru je důležité místo hráče označeného jako dealer (rozdávající). Toto místo se po každé hře posouvá o jednoho hráče po směru hodinových ručiček. Obvykle je označeno značkou „Dealer“ a to i v případě, že rozdává krupiér. Ve hře bez krupiéra rozdává právě dealer. Před začátkem každé hry se zamíchají karty. Před rozdělením posílají do hry dva hráči povinné sázky. Takzvaný malý a velký blind. Tuto sázku musí učinit ještě před tím, než jsou jim rozděleny karty. Malý blind sedí nalevo od dealera (a další kolo se stane dealerem). Velký blind sedí nalevo od malého blindu a další kolo se stane malým blindem. Malý blind je obvykle polovina velkého blindu.

V některých turnajích v pozdější fázi všichni hráči posílají do hry před rozdělením ještě další povinnou sázku zvanou ante. Ta je obvykle desetinová v porovnání s velkým blindem. Rozdíl mezi ante a blindy spočívá v tom, že pokud blindy chtějí v prvním sázkovém kole vstoupit do hry, považuje se blind, za součást jejich vkladu v rámci prvního sázkového kola. Ante naproti tomu leží v banku a není součástí žádné budoucí sázky hráče.

Po povinných sázkách následuje rozdělení karet. Každý hráč dostane dvě karty, které jsou ostatním hráčům skryty. Po rozdělení karet začíná první sázkové kolo. Velikost sázky, kterou hráč může poslat, se liší podle varianty hry. Ve hrách s limitem je maximální navýšení v prvním a druhém sázkovém kole velký blind a v dalších kolech dva velké blindy. Ve hrách typu pot limit může sázka v každém okamžiku být maximálně do výše žetonů, které do té doby ostatní hráči vložili do hry. Asi nejpřitažlivější je varianta no limit, kde každý hráč v každém kole může do hry vsadit všechny žetony, které si do hry přinesl. V prvním sázkovém kole

může hráč buď dorovnat velkou povinnou sázku, navýšit povinnou sázku nebo položit karty. Každé navýšení musí být v minimální výši velké povinné sázky. Výjimku tvoří jen situace, kdy hráč nemá dostatek žetonů před sebou na dorovnání sázky nebo navýšení o velký blind. V této situaci může vsadit všechny žetony, které má před sebou bez ohledu na jejich konkrétní počet. Aby se hráč mohl partie zúčastnit, musí buď dorovnat nejvyšší dosavadní sázku soupeře před ním, na začátku tedy velký blind nebo, pokud nemá dostatek žetonů, vsadit do hry všechny zbývající žetony. Ve variantě limit lze sázku navýšit maximálně třikrát a po případném třetím navýšení už lze jen dorovnat. Ve variantě bez limitu není limit na počet možných navýšení. Hráč, který se chystá položit v situaci, kdy po jeho položení zůstanou ve hře alespoň dva hráči nesmí ukázat své karty. Je to proto, aby ostatní nemohli spočítat své šance na výhru s využitím informace o tom, jaké karty chybí v balíčku. Hráč, který položí karty kdykoli před ukazováním, se již dané hry neúčastní a o žetony, které do hry vsadil, bojují zbývající hráči.

Pokud ve hře zůstanou alespoň dva hráči, na stůl se vyloží tři společné karty hlavou nahoru. Tyto karty se označují jako flop. Po jejich vyložení, v případě, že alespoň dva hrající hráči mají před sebou ještě nějaké žetony, následuje druhé kolo sázek. V tomto kole již neexistuje sázka, kterou by bylo nutné ze začátku dorovnávat a tak je možné nevsadit a přesto zůstat ve hře, pokud nevsadí někdo ze soupeřů. Toto i všechna další sázková kola začíná malý blind nebo první hráč ve směru hodinových ručiček od malého blindu, který ještě zůstal ve hře a zbývají mu ještě žetony. Pravidla sázení jsou obdobná jako v prvním kole.

Zůstanou-li ve hře alespoň dva hráči následuje čtvrtá společná karta na stole hlavou nahoru. To je turn. Po jejím vyložení, v případě, že alespoň dva hrající hráči mají před sebou ještě nějaké žetony, následuje třetí kolo sázek.

Zůstanou-li ve hře alespoň dva hráči následuje pátá společná karta na stole hlavou nahoru. To je river. Po jejím vyložení, v případě, že alespoň dva hrající hráči mají před sebou ještě nějaké žetony, následuje poslední kolo sázek.

Pokud po posledním kole sázek zbývají ve hře alespoň dva hráči, následuje vyložení karet. První ukazuje ten, kdo naposledy sázel, poslední může ten, kdo naposledy dorovnával. Ten, kdo naposledy sázel, ukáže svou kombinaci. Hráč, který je dál na řadě, ukáže svou kombinaci v případě, že je silnější než nejsilnější ukázaná kombinace nebo je silná dost na to, aby měla šanci vyhrát část banku. Pokud jeho kombinace není dost silná, má hráč možnost rozhodnout se, zda své karty ukáže nebo je schová.

Hlavní bank vyhrává hráč s nejsilnější kombinací. Pokud se stalo, že v průběhu sázení dal nějaký hráč do hry všechny své žetony a tento hráč vyhraje, dostane z banku pouze do výše dorovnání jeho žetonů ostatními soupeři. Zbytek banku si rozdělí ostatní podle stejných pravidel. Pokud má karetní kombinace několika hráčů stejnou hodnotu, dělí se příslušný bank mezi ně. Pokud to nelze rozdělit rovným dílem, zbytek po dělení banku počtem hráčů v žetonech získá výherce nejbližše dealerovi proti směru hodinových ručiček.

Hru lze hrát o žetony, které přímo odpovídají penězům. Pak si hráč v jakémkoli okamžiku může proměnit své žetony na peníze a odejít od stolu. V případě, že žetony ztratí může je naopak většinou dokoupit.

Další variantou je turnajový poker. Hráč si koupí za daný vklad žetony. Turnaj se hraje do doby, než jeden hráč získá všechny žetony soupeřů a stává se vítězem. Ostatní hráči musí své žetony prohrát. V některých turnajích může hráč v průběhu první fáze hry dokupovat žetony. Nikdy ale nelze žetony prodat zpět. Hráč musí buď z turnaje vypadnout s nulovým počtem žetonů, nebo turnaj vyhrát. Pořadí hráčů v turnaji se sestaví podle opačného pořadí vypadnutí. Peníze, které všichni vložili na zápisném do turnaje, si rozdělí nejlepší hráči.

Příloha č. 2

Dotazník

- 1) V čem je pro Vás poker zajímavý?
  - a) Zábava
  - b) Možnost peněžité výhry
  - c) Odreagování se
  - d) Jiné
- 2) Proč jste začal/a hrát poker?
  - a) Vyplnění volného času
  - b) Pro zlepšení finanční situace
  - c) Posezení s kamarády
  - d) Jiné
- 3) Jak často hrajete poker?
  - a) 1-2x měsíčně
  - b) 2x týdně
  - c) Denně
  - d) Jiné
- 4) Kolik je Vám let?
- 5) Jaké je Vaše zaměstnání?
- 6) Jakého jste dosáhl/a nejvyššího vzdělání?
  - a) Vyučen
  - b) Středoškolské vzdělání
  - c) Vysokoškolské vzdělání
  - d) Jiné
- 7) Jaké je Vaše rodinné zázemí?
  - a) Svobodný/á
  - b) Zadaný/á
  - c) Ženatý, vdaná
  - d) Jiné
- 8) Jak vnímá Vaše rodina hraní pokeru?
  - a) Nezajímá je to
  - b) Pozitivně
  - c) Negativně

- d) Jiné
- 9) Hrajete rád/a počítačové hry?
- 10) Půjčil jste si někdy na hraní pokerového turnaje nebo cash game?
- a) Nikdy
  - b) Jednou
  - c) Vícekrát
- 11) Objevily se u Vás nějaké zdravotní komplikace spojené s hraním pokeru?
- a) Žádné
  - b) Bolesti hlavy
  - c) Bolesti zad
  - d) Problémy se spaním
- 12) Jaký má hraní pokeru vliv na Vaší výkonnost v zaměstnání?
- a) Žádný
  - b) Dokáží se lépe soustředit
  - c) Jsem často unavený/á
  - d) Jiné
- 13) Trávíte většinu svého volného času hraním pokeru?
- a) Ne
  - b) Někdy
  - c) Ano
  - d) Jiné
- 14) Rozhodl/a jste se někdy načas nehrát?
- a) Ne, nikdy
  - b) Ano, na přání partnerky
  - c) Ano, sám jsem chtěl
  - d) Jiné
- 15) Hrajete výherní hrací automaty?
- a) Ne, nehraji
  - b) 1-2x měsíčně
  - c) 2x týdně
  - d) denně
- 16) Získal /a jste někdy něco hraním pokeru?
- a) Ne, nezískal
  - b) Peníze

c) Uznání

d) Jiné

17) Ztratil/a jste někdy něco hraním pokeru?

a) Ne, nikdy

b) O partnerku, partnera

c) O peníze

d) jiné